Nr. 6. Piątek, 10. Stycznia 1902. Rok 92.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **12**. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„**Przewodnik naukowy i literacki**“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h., drudzy **60**. h. „**Przewodnik**“ prenumerowany osobno kosztuje **8** K.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 24 K., **pocztą 32 K.;** półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 12 K., **pocztą 16 K.;** ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 6 K., **pocztą 8 K.;** miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 2 K., **pocztą 2 K. 70 h.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 8 K., półrocznie 4 K., ćwierćrocznie 2 K.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty

Od Redakcyi.

Z radością donosimy Czytelnikom naszym, że w r. 1902 drukować będziemy: najnowszą powieść historyczną

HENRYKA SIENKIEWICZA

p. t.

„NA POLU CHWAŁY“

(Z czasów Jana Sobieskiego).

Prawo druku utworów Sienkiewicza w Galicyi przysługuje wyłącznie *Gazecie Lwowskiej.*

Oprócz tego drukować będziemy nowelle i powieści: Hajoty, Gabryeli Zapolskiej, Elizy Orzeszkowej, bar. Hagenowej, Teodora Jeske-Choińskiego, Kazimierza Tetmajera, Maryana Gawalewicza i w. i.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

P. Namiestnik przeniósł komisarzy powiatowych: Stanisława Markiewicza z Zaleszczyk do Tłumacza i Jakóba Kulczyckiego z Tłumacza do Zaleszczyk, koncypistów Namiestnictwa: Stanisława Tokarza z Grybowa do Nowego Sącza i Franciszka Leurmana z Przemyślan do Lwowa, oraz praktykantów konceptowych c. k. Namiestnictwa: Stanisława Gawła z Wadowic do Przemyślan, Zygmunta Krausa ze Lwowa do Grybowa i dr. Stanisława Wysockiego ze Lwowa do Wadowic.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 stycznia.

Kościół św. Elżbiety we Lwowie.

W dniu 14 grudnia r. 1898 na posiedzeniu lwowskiej Rady miejskiej oznajmił prezydent dr. Małachowski, że z upoważnienia JE. Pana Namiestnika hr. Pinińskiego podaje do wiadomości Reprezentacyi miasta, iż Rząd odstąpił zawiązanemu we Lwowie komitetowi za nieznaczną kwotę (10.000 zł.) cały rozległy t. zw. plac Solarni przy ulicy Gródeckiej, a to na budowę tamże kościoła parafialnego. Kościół ma być wybudowany ze składek publicznych, patronat jego ma objąć gmina miasta Lwowa, ze względu zaś na Jubileusz 50 letnich Rządów Wspaniałomyślnego Monarchy, który spowodował oddanie placu pod budowę kościoła częścią bezpłatnie, częścią za tak nieznaczną kwotę, kościół ma być zbudowany pod wezwaniem św. Elżbiety, Patronki ś. p. Cesarzowej.

Wiadomość tę powitała Rada miasta a za nią cały ogół mieszkańców Lwowa, ze szczerem zadowoleniem i radością, — olbrzymi bowiem rozwój przedmieścia gródeckiego, na którem znajduje się główny dworzec osobowy i główny dworzec towarowy, warstaty kolejowe, liczne fabryki i przemysłowe zakłady, czynił tem niezbędniejszą potrzebę nowej świątyni w tej dzielnicy naszego miasta, które, zwłaszcza na przedmieściach w ogóle ma za mało kościołów.

W dniu 20 grudnia 1898 odbył się uroczysty akt poświęcenia placu, przeznaczonego pod budowę kościoła i ustawienie krzyża na miejscu, na którem będzie wzniesiona nowa Świątynia Pańska. Uroczystości dokonał w obecności JE. P. Namiestnika, JE. Marszałka krajowego, naczelników Władz cywilnych i wojskowych, Reprezentacyi miasta i tłumów nabożnej publiczności, ś. p. ks. Arcybiskup Morawski.

Rozpoczęte przez swego poprzednika dzieło budowy tego kościoła, podjął i prowadzi z energią i zapałem Najprzewielebniejszy ks. Arcybiskup dr. J. Bilczewski. Za inicyatywą ks. Arcypasterza, komitet dla budowy kościoła, dawniej już zawiązany, rozszerzył się, uzupełnił siłami fachowemi i objął wszystkie sfery społeczne, gdyż dzisiaj należą do niego obok najpierwszych osobistości i przedstawicieli najgłośniejszych w kraju imion, także reprezentanci wszystkich zawodów wyzwolonych, inteligencyi mieszczaństwa i klas pracujących. Równolegle zaś z akcyą około doprowadzenia do skutku budowy kościoła i zapewnienia tej budowie artystycznych zalet, — postępuje także akcya, mająca na celu zgromadzenie funduszów, potrzebnych do wykonania tej budowy.

W tym ostatnim właśnie kierunku zrobiono obecnie ważny krok naprzód: Komitet wydał odezwę do publiczności, nawołującą do ofiar pieniężnych i składek na cel budowy nowej świątyni. Odezwa ta, która oby odniosła jak najpomyślniejszy skutek, opiewa:

Polska, ta serdecznie do Matki swej przywiązana córa św. Kościoła, słynie od wieków szeregu nietylko wiarą gorącą, niczem niezachwianą i niczem niezłomną, a gotową do oddania ostatniej kropli krwi w obronie spraw Bożych, ale także wielką, szczerą ofiarnością dla świątyń Pańskich. Wśród pochodu stuleci, wśród burz i gromów, które z woli Przedwiecznego nad Ojczyzną naszą przeszumiały, jedna ta wiara ostała się wśród nas czysta, nienaruszona, jakby wczoraj dopiero wypłynęła z Chrystusowej krynicy; jedna miłość dziecięca do Opoki tej wiary,

---

3)

HAJOTA.

OSTATNIA BUTELKA.

POWIEŚĆ.

(Z cyklu: „Z dalekich lądów“).

I.

(Ciąg dalszy).

Ta czysto brzegowa liberya wyglądała bardzo malowniczo na tle równie egzotycznej werandy. Szeroka na cztery metry, była ona raczej pogłębieniem dwóch przytykających do niej pokojów. Ścianę wewnętrzną stanowiło przepierzenie z wąskich, rowkowanych deseczek na pół metra do sufitu niedostające, a to dla lepszej wentylacyi, lakierowane na biało z blado zielonemi lamperyami. Bardzo szerokie wejściowe otwory w tem przepierzeniu, z których jeden wiódł do jadalni, a drugi do salonu, przysłonięte były zielonemi portyerami o białych szlakach. Przeciwległa szklana ściana miała zielone także, jedwabne firanki na kółkach ściągane i gdy je rozsunięto, nawet w najskwarniejsze dni weranda robiła wrażenie chłodnawej zacisznej oazy.

Podłogę zasłaną pięknemi gabońskiemi matami, przerzynał w całej długości zielony sukienny chodnik na białym płóciennym podkładzie. Z mebli były tu tylko maderskie plecione fotele, kanapki i stoliki, parę bujaków i płóciennych polowych krzeseł, wszystko przybrane w zielone, sukienne wałki, festony i poduszki. Na poręczy jednego fotelu siedziała szara papuga z czerwonym ogonkiem. Ujrzawszy wchodzącego pana, zawołała bardzo wyraźnie:

— *Come here, rascal!* (pójdź tu łotrze!)

Pan Benson nie zwróciwszy żadnej uwagi ani na to poufałe przywitanie, ani na wyprężonych jak struny chłopaków, wszedł do jadalni. Sufit i ściany tu były z naturalnego, ciemnego drzewa, werniksowane i ozdobione wąziutkiemi, złoconemi listewkami. Po środku stał duży, długi stół, pokryty gobelinową serwetą; do koła niskie dębowe krzesła. Pod ścianami były dwa ogromne bufety, a na nich baterye kieliszków, szklanek, kufli, „coolerów“; stosy talerzy, półmisków i t. d.

Pokój ten miał dwa wielkie okna, a pomiędzy niemi, duże szklane drzwi, na frontową krótszą werandę, otwartą, zdobną ładnie rzeźbioną kolumnadą i dającą rozległy widok na rzekę, i ciągnące się wzdłuż niej faktoryjne domy i magazyny.

Minąwszy pustą w tej chwili jadalnię, pan Benson znalazł się w swoim sypialnym pokoju.

Panowała tu kobieca miękkość i kokieterya. Wysunięte na środek szerokie złocone łóżko obciągnięte było białą, przezroczystą mustikierą i okryte żółtą, atłasową kapą, na której ułożono w dwa rzędy stos małych i większych, podłużnych i kwadratowych poduszeczek, w świeżo białych powłoczkach. Duży granatowy dywan o kremowem tle zakrywał cały środek pokoju. Marmurowy blat komody dźwigał mnóstwo flakonów z perfumami; puszek, szkatułek, i różnych tualetowych drobiazgów. Wisiało nad nimi duże lustro, pod przeciwległą ścianą znajdowała się lustrzana bieliźniarka, tak ustawiona, że pan Benson stanąwszy pośrodku, mógł widzieć swą osobę ze wszystkich stron.

W głowach łóżka umieszczony był w pięknych, szerokich ramach, wielki fotograficzny portret starej kobiety, uderzającem podobieństwem rysów od razu głoszący swe macierzyńskie prawo czuwania nad snem pana Bensona.

Od sufitu zwieszała się ampla kształtem i barwą do olbrzymiej cytryny podobna.

Na pierwszy rzut oka sypialnia zdawała się być zupełnie pustą, ale gdy pan Benson stanąwszy pośrodku plasnął w ręce, gdzieś jakby z pod ziemi wyrósł i stanął przed nim, maleńki, najwyżej pięcioletni krumanik, tak nadzwyczajnie zgrabny i ładny, że w swym żółtym, atłasowym clothitku, a raczej szarfie, która mu nawet nie zakrywała kolan, ze złoconemi obrączkami na rękach, nogach i szyi, i ze swem połyskliwem, wyjątkowo pięknej, i ciemnej barwy dziecięcem ciałem, wyglądał jak prześliczna figurynka, z pozłacanej czarnej porcelany.

Tego krumanika zazdrościli panu Bensonowi wszyscy brzegowcy, uważając go za największą ozdobę jego domu. W istocie, była to osobliwość, zazwyczaj bowiem krumani udający się na służbę do białych, nie wożą z sobą takich małych dzieci.

Pan Benson, gdy go tylko na pokładzie w „partyi“ zobaczył, wnet tę partyę zakontraktował, poczem natychmiast malca wziął do pokoju, ustroił go w owe żółte atłasy i talmigoldowe świecidła, z tem poczuciem dekoratywności, które mu we wszystkiem przewodniczyło, wytresował jak pojętnego pudelka i dzieciak dreptał za nim wszędzie niby ulubiony piesek, patrząc mu w oczy i spełniając w lot każdy rozkaz.

Pan Benson psuł go i lubił się nim popisywać, a co małemu Kofele uchodziło bezkarnie, o tem inni chłopcy nie byliby nawet pomyśleć śmieli bez świszczącego wspomnienia dyscypliny. Nie były jednak te róże bez cierni. Kofele miał sobie surowo wzbronione zadawać się z „braćmi“, aby nie spospoliciał w ich towarzystwie, więc w nieobecności pana nudził się zwykle śmiertelnie, o ile nie spał, lub nie jadł. To też w sposobie, jakim witał zawsze jego powrót, było istotnie coś z radowania się małego pieska, ale dziś pan Benson wstrzymał go w pół podskoku, rzuciwszy mu krótkim, ostrym głosem jeden wyraz:

— *Tub!*

— *Yes massa* — pisknął cieniutkim głosikiem Kofele.

W dwóch susach znalazł się przy małych bocznych drzwiczkach i zniknął za niemi, a pan Benson, stojąc na środku pokoju, począł niecierpliwie rozpinać granatowe pętlice swego paydżamas.

Zwykle przebierał się trzy razy dziennie, lecz dziś był tak struty, że od rana chodził w negliżu. Jeszcze nie skończył, gdy zjawił się znów Kofele, a za nim rosły, atletycznie zbudowany murzyn w zwyczajnym madrasie (perkalowej chustce wzorzystej) na biodrach i flanelowej koszuli z zawiniętemi po pachy rękawami.

— *Massa, tub ready!* (panie, kąpiel gotowa) — rzekł gardłowym, jakby z podziemi wychodzącym głosem, właściwym wielu krumanom z plemienia Tabu.

Łazienka była to przestrzeń długa i wązka, rozmiarami i położeniem odpowiadająca oszklonej werandzie. Poprzeczna perkalowa firanka dzieliła ją na dwie części.

W większej znajdowały się szafy krajowego wyrobu z niezliczoną ilością pikowych, flanelowych, jedwabnych garniturów pana Bensona i półki, na których rzędem, jak w szewskim sklepie stało kilkadziesiąt par wszelkiego rodzaju obuwia. — Obowiązkiem jednego z owych trzech chłopaków z werandy było czyścić je codziennie od pierwszej do ostatniej pary, inaczej cały ten zapas stał by się pastwą pleśni.

Po drugiej stronie firanki stała w kącie olbrzymia cynowa miednica, błyszcząca jak srebro i kryty ceratą szesląg. Nie było tu już oszklonej ściany, tylko rząd małych nie otwierających się okienek. Górna wentylacya wystarczała. Na podłodze leżało linoleum.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Piotrowego Kościoła, jedno wreszcie, potężnym, jasnym ogniem aż pod strop niebios sięgające poświęcenie, ofiarność narodu dla dzieł zbożnych, tej świętej wierze na usługę przeznaczonych.

Tem tłómaczy się owo zjawisko, że na olbrzymim obszarze ziem polskich nie wiele po przodkach pozostało nam pałaców zbytkownych, za to świątyń Pańskich — i wielkich i małych, i okazałych i ubożuchnych — spotykamy bez liku, jak gwiazd na niebie!

Królowie, biskupi, senatorowie, gmin szlachecki, mieszczaństwo, a nawet ten biedny lud siermiężny, do pługa przykuty, wszyscy oni w jednem wzajemnie prześcigali się u nas od wieków: we wznoszeniu trwałych pomników dla św. Wiary, w budowie świątyń. I dźwigali ochoczo głazy z gór dalekich pod węgły kościołów i znosili, co jeno posiadali najcenniejszego, na przystrojenie ołtarzy. A taka łączność duchowa, serdeczna, rodzinna, rzecz można, panowała w Polsce pomiędzy Kościołem a społeczeństwem, że ilekroć pożoga turecka, tatarska lub szwedzka z ziemią zrównała sadyby mieszkańców, a tysiące obrońców Ojczyzny położyły swe głowy na chlubnych polach walk krwawych, inne zaś tysiące starców. kobiet i dzieci w jassyr uprowadził poganin dziki: ci, którzy ocaleli, przed wszystkiem innem rwali się do odbudowy świątyń zburzonych, do wznoszenia podruzgotanych ołtarzy. I wtedy dopiero usypiali spokojnie, gdy z wieżyc i dzwonnic kościelnych rozbrzmiewał już dźwięk sygnaturki na „Ave Maria“, gdy kapłan mógł wreszcie ustawić w Cyboryum Przenajświętszą Hostyę.

Kościół był w Polsce najpierwszem i ostatniem asylum doczesnem, zarówno dla wielkich tego świata jak maluczkich; w jego wnętrzu topiły się i zacierały różnice stanów; u jego wrót milkły najzaciętsze waśnie i rozterki.

To wielkie, nigdzie nie spotykane, znaczenie świątyni Pańskiej, jakie od zamierzchłych wieków cechuje religijność naszego narodu, ono pozostało u nas po dziś dzień nietknięte, aż po strasznym dziejowym rozgromie Ojczyzny ofiarność społeczeństwa z konieczności — nie aby ostygła — lecz osłabnąć musiała. Wiek też XIX. — w porównaniu z dawniejszymi — dziwnie ubogo przedstawia się w całej Polsce pod względem budowy nowych kościołów. Co gorsza, nastały czasy, na szczęście przejściowe, kiedy starożytne mury domów Bożych zamykano u nas przed wiernymi i oddawana na użytek celów nikłych, ziemskich. I w tej prastarej stolicy kresów naszych nie bywało inaczej niestety! Przez w. XIX. dużo tutaj kościołów nam ubyło, a tylko zbyt mała ich ilość stanęła na miejscu tamtych. Tymczasem — z biegiem lat — ludność tego miasta dwoiła się i troiła, tymczasem uczucia religijne, chwilowo ostygłe nieco przed stu laty, znów spotężniały w piersiach naszych i coraz gęściej i tłumniej wypełniają się nieliczne świątynie lwowskie *ad maiorem Dei gloriam*. Znak to dobry, pożądany, łaska Boża dla narodu widoczna, gdy nabożność szczera, gorąca przodków powraca pod strzechy grzesznych wnuków. Czyż godziłoby się w jakikolwiek sposób stawiać zapory tym wzniosłym, szlachetnym, do stóp Stwórcy płynącym prądom religijnym, które coraz szerszą i potężniejszą falą przenikają wszystkie warstwy narodu? Czy raczej nie winniśmy radować się z nich i torować drogę do serc i dusz wszystkich bez wyjątku: i oświeconych i ciemnych, i opromienionych blaskiem wiedzy, dostojeństw, dostatków i owych upadających pod brzemieniem życia nędzarzy, którym wiara głęboka w przyszłość lepszą, w zagrobowe życie, musi starczyć za jedyną okrasę czarnego, gorzkiego kawałka chleba?

Zrodziła się była przed kilku laty we Lwowie myśl szczęśliwa, aby na jednym z placów tego miasta — gwoli upamiętnienia jubileuszu 50-letnich rządów wielkodusznego Monarchy — zbudować kościół. Wybrano w tym celu, jako najodpowiedniejsze miejsce, plac t. zw. Solarni, postawiono na nim tymczasem krzyż, na znak, że ten skrawek ziemi święte godło Męki Pańskiej wzięło od tej chwili w swe władanie i teraz ludzie dobrej woli a wiary gorącej krzątają się około zgromadzenia niezbędnych do tak wielkiego przedsięwzięcia środków. W dzisiejszych czasach zamysł taki zaprawdę jest wielki, o tyle większy, że budowy niepodobna rozkładać na lat dziesiątki, lecz należy ją jak najszybciej rozpocząć i ukończyć.

W dawnych wiekach budowali kościoły królowie i potentaci, dla których wydanie na taki cel kroci, a choćby i milionów, bez trudności przychodziło. Dzisiaj nie możemy inaczej przystąpić do wzniesienia nowej świątyni jak tylko z pomocą ofiarności całego naszego społeczeństwa. Niech każdy przyczyni się do dzieła wedle możności swojej: kto ma wiele, niech buduje bliźnich przykładem hojności, kto ma mało, niech z małym darem pospieszy, a zbiorową ofiarnością dojdzie do skutku zamiar, przyświecający budowie nowego kościoła.

Część wielka miasta, owo obszerne i ciągle rosnące przedmieście grodeckie, nie ma domu Bożego. A przecież dzielnicy tej, zamieszkałej przeważnie przez ludność robotniczą, potrzeba także tej cichej, bezpiecznej przystani życiowej, jaką kościół każdy dla wiernych Chrystusowych był od wieków, jest. i do skończenia świata będzie.

Zapewne, Panu panów i Królowi królów należy się godny majestatu Jego przybytek; świątynia Pańska w stolicy kraju stylem i ornamentyką, całością swoją i szczegółami powinna świadczyć o tem, że miłością ofiarną miłujemy Boga nadewszystko; zapewne, wszystkie dziesiątki tysięcy mieszkańców tej odległej dzielnicy odczuwają potrzebę świątyni Pańskiej, do której byłby dostęp i blizki i łatwy, — ale głównie idzie przecież o to, aby za grosz, złożony przez wszystkie warstwy społeczeństwa, zbudować kościół, zastosowany do duchownych potrzeb i pragnień biednej, cierpiącej, a przez Ukrzyżowanego tak umiłowanej rzeszy maluczkich. Niechaj oni widzą, że społeczeństwo nie tylko myśli o powszednim dla nich chlebie, ale się troska również o duchową stronę szarego, twardego ich życia na tym padole pracy i niedostatków wszelakich.

Z tą myślą przewodnią zwracamy się do ogółu polskiego, nie tylko do serc samych ale i do rozumu obywatelstwa, przeszłość i przyszłość miłującego Ojczyzny, o datki na budowę kościoła św. Elżbiety we Lwowie. W pierwszym naturalnie rzędzie odwołujemy się do mieszkańców Lwowa, którym najbardziej ze wszystkich zależyć powinno i musi na doli lub niedoli swoich współobywateli, a mianowicie szerokich warstw robotniczych, na tem, czy one mają żyć wedle Zakonu Bożego i w świętej wierze ojców wychowywać swą dziatwę, czy też stroniąc od ołtarzy i ich sług, kapłanów, zapadać się coraz głębiej w przepaść religijnego zobojętnienia, a nawet apostazyi religijnej i narodowej.

I wierzymy w to głęboko i święcie, że ten głos nasz nie przebrzmi bez echa. Bogu dzięki, obywatele ziemi naszej, pomimo trudnych warunków bytu, wśród zapamiętałej walki o chleb, miłują szczerze wiarę świętą swych przodków i ochoczo zawsze spieszą z groszem, choćby wdowim, na jej pożytek przeznaczonym.

We Lwowie, w styczniu 1902.

† Józef Bilczewski
Arcybiskup metropolita lwowski obrz. rzym.

Leon hr. Piniński c. k. Namiestnik. *Andrzej hr. Potocki* Marszałek krajowy.

Dawid Abrahamowicz, c. i k. tajny radca, poseł do Sejmu i Rady państwa; dr. Jan Błoz Antoniewicz, profesor Uniwersytetu; Kazimierz hr. Badeni, c. i k. tajny radca, poseł do Sejmu; Marya hr. Badeniowa; Stanisław hr. Badeni, c. i k. tajny radca, poseł do Sejmu; Cecylia hr. Badeniowa; Karol Balzer, radca rachunkowy c. k. Namiestnictwa; Ferdynand Bardasz, radny m. Lwowa; Karol Basch, radny m. Lwowa; Bolesław Bielański, radny m. Lwowa; dr. Alfons Bieńczewski, c. k. radca wyższego Sądu krajowego; dr. Adam Bieńkowski, współpracownik *Gazety Lwowskiej*; dr. Leon Biliński, c. i k. tajny radca, gubernator Banku austro-węgierskiego; Juliusz hr. Bielski; Juliusz Aleksander hr. Bielski; Walerya hr. Borkowska; Jerzy hr. Dunin Borkowski, prezes Rady pow. trembowelskiej, radny m. Lwowa; Wacław hr. Baworowski; Mieczysław hr. Dunin Borkowski, członek Izby panów, poseł na Sejm; Michał Bukowski, magazynier kolei państwowej; Wojciech Burowicz, sługa kolei państw.; Edmund Cenar, nauczyciel szkoły wydz.; Antoni Jaksa Chamiec, poseł do Rady państwa; Tadeusz Cieński, poseł do Sejmu; Marya Cieńska; Stanisław Ciuchciński, wiceprezydent m. Lwowa; Emil Cossa, starszy radca magistratu; dr. Ludwik Ćwikliński, c. k. radca Dworu, poseł do Rady państwa; Piotr Ćwikliński, banmistrz; dr. Ignacy Dembowski, c. k. radca Namiestnictwa; Henryk Dobrowolski, c. k. radca Skarbu; Tadeusz Dobrowolski, emer. radca rach. Namiestnictwa; Ignacy Drewnowski, ces. radca, naczelnik warsztatów kolej.; Marya Drewnowska; dr. Władysław Dulęba, adwokat krajowy; Ferdynand Dudziński, portyer kolei państw.; dr. Jan Dylewski, wiceprezydent wyższego Sądu kraj.; Janina Dylewska; Ignacy Drexler, radny m. Lwowa; Alfred Dzikowski, radny m. Lwowa; Karol Dziadoń, prezes klubu maszyn. kolej.; Alfonsyna hr. Dzieduszycka; Roman Dzieślewski, rektor Politechniki; dr. Placyd Dziwiński, profesor szkoły politechnicznej; dr. Karol Engel, c. k. wiceprokurator Skarbu; Julian Fąfara, inspektor szkolny okręg.; ks. dr. Jan Fijałek, profesor Uniwersytetu; dr. Ludwik Finkel, profesor Uniwersytetu; Jan Franke, c. k. radca Dworu, inspektor szk. kraj.; dr. Stefan Frenkel, adwokat krajowy; Edward Friedrich, radny m. Lwowa; Henryk Gałecki, nauczyciel starszy; Jan Garlicki, c. k. radca sądu kraj.; Michał Gawalewicz, drukarz kolei państw.; dr. Teofil Gerstman, dyrektor szkoły realnej; Aleksander Getritz, radny m. Lwowa; dr. Stanisław Głąbiński, profesor Uniwersytetu; Andrzej Gołąb, radny m. Lwowa; Aleksander Götz, inspektor kolei; Jan Götz, poseł na Sejm; Zygmunt Gorgolewski, c. k. radca Rządu, dyrektor szkoły przemysłowej; Wacław Grabiński, radny m. Lwowa; Józef Gröbl, podurzędnik kolei państwowych; Jan Gryglaszewski, radny miasta Lwowa; Władysław Gubrynowicz, ces. radca, radny m. Lwowa; Jan Harasymowicz, dozorca pomp kolei państw.; ks. Jan Hausmann, prałat, dziekan kap. lwow., Juliusz Hochberger, dyr. budow. miejsk.; Józef Horynica, senior robotn. warstatów kol.; dr. Adam Horwath, adw. kraj.; ks. Karol Hryniewiecki, arcybiskup; Aleksander Jankowski, radny m. Lwowa, Apolinary Jaworski, c. i k. tajny radca, poseł do Sejmu i Rady państwa; Wojciech Jurzak, konduktor kolei państw.; dr. Antoni Kalina, prof. Uniwersytetu; Alfred Kamienobrodzki, architekt; Robert Klein, radny m. Lwowa, Filomena Kłosówna, naucz. kier.; Jan Krach, radny m. Lwowa; Fryderyk Koerber, c. k. radca sądu kraj., dr. Adam Kosiński, adwokat kraj., dr. Wiktor Korn, c. k. radca Dworu, Prok. skarbu; dr. Witold Korytowski, c. i k. tajny radca, Wice-prezyd. kraj. Dyr. skarbu; Wanda Korytowska; Ignacy Korzeniowski, c. k. radca Nam.; Michał Kotowicz, rewident kolei państw.; Edgar Kovats, prof. Politechniki; Władysław Kraiński, prezes Tow. kredytow. ziemsk.; Władysław Konopacki, prezes czyt kolej.; Juliusz hr. Korytowski, poseł na Sejm; Olga z hr. Golejewskich hr. Bolesta Koziebrodzka, Tadeusz hr. Bolesta Koziebrodzki, c. i k. radca legac.; Ludwik hr. Bolesta Koziebrodzki, Antoni hr. Bolesta Koziebrodzki; Adam Krechowiecki, c. k. radca Namiestnictwa, redaktor *Gazety Lwowskiej;* Marya Krechowiecka; Franciszek Krzakowski, podurzędnik kolei państwowej; Władysław Kropiński, nauczyciel kierujący; dr. Jan Kuczkiewicz, adw. krajowy; Stanisław Kurzeja, woźny kolei państw.; Józefa Kulińska, naucz. kier. szk. wydz.; Karol hr. Lanckoroński, c. i k. tajny radca, członek Izby panów; Justyn Lang, radny m. Lwowa; ks. dr. Zygmunt Lenkiewicz, prałat scholastyk kapit. lwow.; ks. dr. Rudolf Lewicki, prałat kustosz kap. lwow.; Jan Lerski, radny m. Lwowa; Wincenta Longschamps, dyr. szk. wydz.; Marya Lewakowska, naucz. kieruj.; Jan Lidl, c. k. Wiceprez. Nam., dr. Maryan Linde. dyr. Banku; Edmund Lityński, poseł na Sejm; Herman Loebl, c. i k. tajny radca, członek Izby panów; Andrzej ks. Lubomirski, członek Izby panów, poseł na Sejm; ks. Zenon Lubomęski, kanonik kap. lwow.; Władysław Łoziński, Jadwiga Łozińska, Wojciech Łukawski, radny m. Lwowa; Jadwiga Makuszówna, naucz. kier., dr. Godzimir Małachowski, prezydent m. Lwowa; Marcela Małachowska, dr. Antoni Małecki; Gustaw Mauthner, c. k. radca Dworu; Julian Makarewicz, artysta malarz; August Matkowski; Marta Matkowska; Ludwik Masłowski, red. *Przeglądu;* Stanisław Markiewicz, radny m. Lwowa; dr. Aleksander Maryański, adw. kraj.; Edward Marynowski, dyr. filii Tow. wzaj. kred., radny m. Lwowa; dr. Henryk Max, adw. kraj.; Stanisław Majerski, prof. gimn.; Michał Michalski, wiceprezydent m. Lwowa; Michalina Michalska; Bolesław Mikuliński, radny m. Lwowa; Stanisław Miłaszewski, c. k. radca sądu kraj.; Karol Misiński, c. k. radca wyż. sądu kraj.; Franciszek Moser, radny m. Lwowa; Antoni Mokrzycki, radny m. Lwowa; Józef Mühlner, c. k. radca rach. Nam., Tomasz Najsarek, radny m. Lwowa; Józef Neumann, radny m. Lwowa; dr. Kazimierz Ostaszewski-Barański, red. *Dziennika Polskiego;* Bolesław Ostrowski, radca magistratu; Bronisław Pawlewski, prof. Polit.; Jan Pietruszka, woźny kolei państw.; dr. Leonard Piętak, c. i k. tajny radca, Minister; dr. Tadeusz Pilat, c. k. radca Dworu, prof Uniwersytetu; Stanisław hr. Piniński, c. k. radca Dworu; Mieczysław hr. Piniński, poseł do Rady państwa; Aleksander hr. Piniński; Antonina hr. Pinińska; Józef Piórkiewicz, naucz. kier.; Władysław Piwocki, c. k. radca sądu kraj.; Stanisław Platowski, radny m Lwowa, dr. Edwin Płażek, c. k. Wiceprezydent Rady szk. kraj.; Tadeusz Popiel, artysta malarz; Adolf Podłowski, radny m. Lwowa; dr. Aleksander Pomianowski, adw. kraj.; Roman hr. Potocki, c. i k. tajny radca, członek Izby panów, poseł do Sejmu kraj.; Andrzejowa hr. Potocka; Stanisław Przyłuski, c. k. wiceprez. sądu kraj.; Wincenty Rawski, architekt, radny m. Lwowa; dr. Bronisław Radziszewski, prof. Uniw.; Stanisław Reichan, artysta malarz; Wojciech Rewiński, werkmistrz kolei państw.; Edmund Riedl, radny m. Lwowa; dr. Julian Roszkowski, prof. Uniw.; dr. Jan Rozwadowski; Bronisław Rozwadowski; Gwido Ruszczyński, dyr. Banku; dr. Ludwik Rydygier, c. k. radca Dworu, rektor Uniw.; ks. Eustachy Sanguszko, c. i k. tajny radca, członek Izby panów, poseł na Sejm; Konstancya ks. Sanguszkowa; ksiądz Adam ks. Sapieha; Paweł ks. Sapieha, poseł do Rady państwa; Karol Schayer, radny m. Lwowa; Józef Scholtz, werkmistrz kolei państw.; Józef Schubert, maszynista kolei państw.; Jan Seferowicz, c. k. radca Dworu i dyr. poczt.; Bronisława Seferowiczowa; Stanisław hr. Siemieński-Lewicki; Karol Skibiński, prof. Polit.; dr. Zygmunt Skowroński, adw. kraj.; Jan Śliwiak, palacz kolei państw.; Feliks Sozański, poseł na Sejm; Stanisław hr. Stadnicki, poseł na Sejm; Tadeusz Starzyński, poseł na Sejm; dr. Stanisław Starczewski, adw. kraj.; Władysław Stachiewicz, radny m. Lwowa; ks. Jan Stopczyński, dziekan; Józef Schirmer, radny m. Lwowa; ks. Andrzej Świsterski, kanonik kap. lwow.; Leon Syroczyński, prof. Polit.; dr. Józef Szpilmann, dyr. Szk. weter.; Zdzisław hr. Tarnowski, poseł na Sejm; Antoni Taras, maszynista kolei państw.; Aleksander Mniszek Tchorznicki, c. i k. tajny radca., Prezyd. wyż. sądu kraj.; Marya Tchorznicka; M. A. Teodorowicz, redaktor *Przedświtu;* Władysław Terenkoczy, dyr. Banku; Maksymilian Thulie, prof. Polit.; Jan Trypka, podmajstrzy kolei państw.; Mieczysław Urbański, poseł na Sejm; Stanisław Wanatowicz, podmajstrzy kolei państw.; Michał Walichiewicz, radny m. Lwowa; ks. dr. Józef Weber, arcybiskup; dr. Józef Weigel, radny miasta Lwowa; Ludwik Wierzbicki, c. k. radca Dworu, dyrektor kolei państw.; Julia Wierzbicka; dr. Tadeusz Wojciechowski, prof. Uniw.; Ignacy Witoszyński, podurzędnik kolei państwowych; Władysław Wolter, c. k. radca sądu kraj.; Władysław Vrabec, urzędnik Wydz. kraj.; Jan Wróbel, konduktor kolei państw.; Józef Wysocki, insp. kolej., Adolfina Wysocka; dr. Aleksander Vogel, redaktor *Gazety Narod.;* ks. dr. Feliks Zabłocki, prepozyt kap. lwow.; ks. dr. Józef Zajchowski, kanonik kap. lwow.; Filip Zaleski, c. i k. tajny radca, członek Izby panów, poseł na Sejm; Aleksandra Zaleska; Wacław Zaleski, c. k. starosta; Piotr Zieliński, magazynier kolei państw.; ks. Błażej Ziemiański, proboszcz; dr. Alfred Zgórski, dyr. Banku kraj.; dr. Kazimierz Zgórski; Tadeusz Żebrowski, radny m. Lwowa; Sebastyan Żurawski, podmajstrzy kolei państw.

Oprócz powyższej odezwy rozesłano pismo następujące:

„Komitet, zawiązany w celu wybudowania kościoła pod wezwaniem św. Elżbiety na placu Solarni we Lwowie, przeznaczonym na ten cel przez Najmiłościwiej nam Panującego Monarchę, przystępuje do tego dzieła, a pierwszem jego zadaniem jest zebranie potrzebnych funduszów.

Kościół ma stanąć w obszernej dzielnicy gródeckiej, nie mającej dotychczas świątyni pańskiej, pomieścić ma przynajmniej 2000 osób, a koszt budowy wyniesie z górą milion koron. Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie reskryptem z 15 czerwca 1901 l. 6475/pr. udzieliło nam pozwolenia na zbieranie składek w kraju na rzecz tej budowy przez przeciąg lat pięciu.

Dołączamy odezwę, wydaną w sprawie budowy i upraszamy o łaskawe nadesłanie datku na fundusz budowy na ręce przew. ks. dr. Józefa Zajchowskiego, kanonika kapituły archikatedralnej i podskarbiego Komitetu, zamieszkałego we Lwowie przy placu Kapitulnym pod l. 5.

Do wysłania pieniędzy posłużyć mogą załączone czeki pocztowej kasy oszczędności albo przekaz pocztowy.

Kto złoży 5000 koron, staje się członkiem wspierającym założycielem, kto złoży 500 koron, członkiem wspierającym orędownikiem, kto złoży 100 koron, członkiem wspierającym uczestnikiem, a kto złoży 25 koron, członkiem wspierającym komitetu. Datki te składać można jednorazowo lub w ratach w ciągu lat pięciu.

Członkowie wspierający otrzymują legitymacyą, tudzież sprawozdania komitetu i korzystać będą z nabożeństw odprawianych za fundatorów. Nazwiska ich będą ogłaszane w *Gazecie Lwowskiej*, tudzież wpisane do księgi pamiątkowej.

Komitet budowy kościoła św. Elżbiety we Lwowie.

Rada Państwa.

Z komisyi budżetowej.

(Telegram).

Wiedeń, 9 stycznia. Na wczorajszem posiedzeniu komisyi budżetowej Izby posłów, przed przejściem do porządku dziennego przyjęto wniosek p. Kathreina, do którego przyłączył się P. Minister skarbu dr. Boehm-Bawerk, — aby budżet na rok 1901, ponieważ rok budżetowy już upłynął, załatwić formalnie tak samo, jak niezałatwiane budżety z lat poprzednich. Następnie załatwiono szereg pozycyj mniejszej wagi.

Przy tytule „Urząd cechowniczy“ P. Minister skarbu Boehm-Bawerk oświadczył, że Zarząd skarbowy dąży do przeprowadzenia reform, któreby odpowiadały potrzebom ludności, a zamierzona jest także reforma ustawy menniczej.

Przy pozycyi „loterya“ referent p. Schalk wniósł rezolucyę, wzywającą Rząd, by celem przygotowania zupełnego zniesienia loteryi zmniejszył liczbę ciągnień. P.

Kramarz wniósł, aby celem okazania dobrej chęci w kierunku zniesienia loteryi wykreślono sumę 200.000 koron z preliminarza dochodów tego tytułu.

P. Minister skarbu Boehm-Bawerk zaznaczył, że zniesienie zupełne loteryi liczbowej jest ze względów finansowych niemożliwe. Rozmaite względy przemawiają też przeciw zaprowadzeniu loteryi klasowej, któraby co do dochodów nie zastąpiła liczbowej, a z drugiej strony zwiększyłaby chęć do gry i wywołaby kłopoty z agentami. P. Minister oświadczył się natomiast za sukcesywnem ograniczaniem loteryi liczbowej i za dalszem postępowaniem w kierunku dotychczasowym, przez zmniejszanie szans wygrania. Że ta droga jest właściwą, wskazuje ciągłe obniżanie się dochodów z loteryi, które jeszcze w r. 1887 przynosiły 44 milionów koron, a w roku bieżącym dały tylko 32 milionów koron.

Z kolei przemawiali jeszcze pp. Romanowicz, Menger i inni, poczem pozycyę „loterya" wraz z rezolucyą referenta Schalka przyjęto, a rezolucyę p. Kramarza odrzucono.

Przy pozycyi „Najwyższa Izba obrachunkowa" p. Kozłowski domagał się ustawowego załatwienia organizacyi tego urzędu, który powstał w czasie zawieszenia konstytucyi i dotychczas nie opiera się na podstawie konstytucyjnej. Mowca zwraca także uwagę na konieczność ściślejszego niż dotąd przystosowania formy zamknięć rachunkowych do formy budżetów.

P. Minister skarbu dr. Boehm-Bawerk uznaje, że ustawowe unormowanie organizacyi Izby obrachunkowej jest potrzebne, ale stosunki parlamentarne w ostatnich czasach nie sprzyjały temu. Rząd sprawy tej nie spuszcza z oka.

Następnie pozycyę omawianą przyjęto, jak również pozycyę „Długi państwowe".

Z kolei przystąpiono do tytułu „Ministerstwo rolnictwa". „Zarząd centralny" referował p. Kozłowski, który stwierdził, że w budżecie państwowym na cele rolnictwa można wprawdzie w ostatnich trzech latach zanotować pewien postęp, ale pomimo to — zdaniem mowcy — za mało jeszcze robi się dla rolnictwa. Mowca domagał się rozszerzenia zakresu działania Ministerstwa rolnictwa i pomnożenia w niem sił fachowych nie prawniczych, wniósł w końcu rezolucyę, domagającą się utworzenia stałego funduszu dla popierania stowarzyszeń rolniczych oraz funduszu na zalesienia oraz rezolucyę wzywającą Rząd do wydania ustawy o produkcyi wina sztucznego.

Następnie obrady przerwano. — Dalszy ciąg dzisiaj (czwartek) o godz. 11 przed południem.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 8 stycznia 1902.

(Pogadanka ekonomiczna).

Ubiegły rok nie przyniósł w światowem życiu ekonomicznem wypadków nowych, nieprzewidzianych, któreby jak *deus ex machina* skierowały pochód zmian na nieznane tory. Był on raczej tylko kontynuacyą kierunku, wytworzonego przez lata poprzednie. Nie da się jednak zaprzeczyć, że jakkolwiek ramy nie były nowe, przesunęły się w nich obrazy, narysowane z niebywałą siłą i jaskrawością, skrytalizowało się w nich niejedno, co poprzednio było znane światu raczej w postaci mglistego fantomu, zamarkowały się pewne kierunki rozwoju gospodarczego o wiele silniej, niż poprzednio.

Rok 1901 zastał Niemcy w stanie przesilenia giełdowego i przemysłowego, którego refleksyjne fale uderzyły silnie o gospodarstwo reszty Europy zwłaszcza Monarchii austro-węgierskiej i Rossyi. Przyniósł z sobą zaostrzenie stanu krytycznego w formie przesilenia bankowo-kredytowego, które porwało w przepaść północno niemieckie Banki hipoteczne, drezdeński Zakład kredytowy, Bank lipski, Towarzystwo kaselskie, Bank reński i t. d. Potem oczyściła się atmosfera — lecz pozostał znamionujący ją brak ożywczości i tak środkowa Europa wtąpiła w rok 1902 w znaku tej samej wegetacyi, w którym rozpoczęła rok 1901.

Jedną z doniosłych przyczyn takiego stanu rzeczy jest fakt, że wojna transvaalska, która nietylko zaabsorbowała przeważną część olbrzymich sił gospodarczych Anglii, lecz także oddziałała w wysokim stopniu ujemnie na stosunki ekonomiczne prawie całej Europy, w ciągu ubiegłego roku nie przeszła do historyi i mimo wielkich nadziei, przywiązywanych przez Anglików w ostatnich czasach do systemu „blockhauzów", nie zapowiada wcale bliskiego końca.

Widać jednak już z poprzednich uwag, że przecież położenie obecne jest lepsze, niż było przed rokiem. Punktem wyjścia niemieckiego przesilenia przemysłowego był — między innymi — nagły spadek cen surowców, który w roku 1900 nastąpił po okresie niesłychanej zwyżki, sztucznie stworzonej przez syndykaty. Czas przyniósł już pewną ulgę w tej mierze; rany, które się wówczas otworzyły, w części musiały się zabliźnić, gdyż w ogóle *lapsu temporis* wsiąkły w gospodarstwo nadmierne zapasy, nagromadzone przez hiperprodukcyę, a targi tych głównych artykułów handlu światowego, które jako surowce wywierają silny wpływ na przemysł, doszły znów do pewnej konsolidacyi i poprawy cen,

Stosunki targu pieniężnego uległy także w ciągu minionego roku istotnej zmianie i oddziałały ze swej strony dodatnio na całość stosunków gospodarczych. Stopa procentowa jest obecnie i to od dłuższego czasu bardzo niska, o wiele niższa niż przed rokiem.

Swego czasu gorączkowy rozwój przyniósł z sobą konieczne podrożenie pieniądza. W pierwszych czasach przesilenia drożyzna ta musiała się jeszcze wzmódz, gdyż absorbowały gotówkę wojna afrykańska, zamieszki chińskie i przemysł, chcący się ratować. Wiele pieniędzy zabrała Ameryka, mając znaczne zapotrzebowanie na olbrzymią działalność gryndérską i spekulacyjną. W miarę pogarszania się sytuacyi w przemyśle, w miarę upadku zaufania do działalności przedsiębiorczej, poczęły jednak zasypywać targ pieniężny kapitały, wycofane z przemysłu i ze spekulacyi. Poczęły walać się bez lokacyi. Zapotrzebowanie na cele wojenne zmalało. Ameryka poczęła wyrównywać swe zobowiązania w obec Europy. Stopa procentowa musiała spaść do bardzo niskiego poziomu. To oddziałało przedewszystkiem dodatnio na targ rent państwowych i innych papierów lokacyjnych o stałem oprocentowaniu. Za tem musiało pójść — i to w miarę, jak długie trwanie przesilenia przemysłowego poczęło samo okazywać zarodki lepszej przyszłości — ponowne zainteresowanie się kapitału działalnością przedsiębiorczą i spekulacyjną. Otóż właśnie w początkach tego stadyum rozwojowego znachodzimy się obecnie.

Nie można jeszcze wcale mówić o istotnem polepszeniu sytuacyi; tętno życie gospodarczego nie okazuje jeszcze znacznie żywszego pędu. A jednak nie da się zaprzeczyć, że gdy rok 1901 rozpoczął się w zupełnych ciemnościach, gdy wówczas z dnia na dzień obawiano się ogólno-światowego, wulkanicznego wybuchu strasznego przesilenia, obecnie oświetlenie ma wszelkie znamiona brzasku i tak jest oceniane przez ogół.

Unia północno-amerykańska przechodziła w ubiegłym roku całkiem odmienne koleje. Bankructwo zwyżkowej polityki syndykatów nie zdołało powstrzymać niesłychanego tamtejszego rozwoju. Owszem rok 1901 był dalszą jego świetną fazą, w której proces kupienia się skłębionych sił ekonomicznych poczynił ogromne postępy. Potęga „trustów" wystąpiła w całym blasku na tle niewstrzymanego rozwoju przemysłowego. Powstał „trust" stalowy, dążący do jedynowładztwa także na innych polach. Gorączkowo dąży każda niemal gałęź przedsiębiorcza do silnej organizacyi, wykluczającej konkurencyę na wewnątrz, zapewniającej z pomocą ceł ochronnych konsumcyę wewnętrzną, pozwalającej iść w zwycięzkie zapasy z konkurencyą europejską na zagranicznych rynkach.

Wstrząśnienia w takim procesie syntezy społeczno-chemicznej są nieuniknione. Walki miliarderów od czasu do czasu przynoszą silne eksplozye, które jednakże w rezultacie na razie nie są w stanie pomieszać szyków armii przedsiębiorczej, twórczej i drugiej armii, na tej twórczości opierającej spekulacyę. Giełda nowojorska nie święci już wprawdzie takich orgij zwyżkowych, jak w jesieni 1900 i z początkiem roku 1901, ustatkowała się nieco, uwolniła europejskie targi z poważnej części ich udziału w tej spekulacyi, mimo to jakże odmienny jej obraz od tego, który widzimy w Wiedniu, Berlinie a choćby w Londynie i Paryżu!

Europa nie bez racyi przejmuje się obawą „niebezpieczeństwa amerykańskiego". „Jingoizm" ekonomiczny, oparty o ogromne siły narodu, jest tam bezsprzecznie kierunkiem panującym, mimo zapewnień oficyalnych i półoficyalnych, które okazują skłonność Unii do ustalenia stosunku handlowego z Europą na podstawie słusznych traktatów. W tem przyjaznem usposobieniu dla polityki traktatowej mieści się przedewszystkiem dążność do wyzyskania sytuacyi handlo-politycznej wewnątrz samej Europy, która grozi w tej chwili walkami, powrotem do wysokich ceł ochronnych, ba nawet prohibicyjnych.

R. B.

Kanclerz hr. Buelow o polityce zagranicznej Niemiec.

(Telegram.)

Berlin, 9 stycznia.

Parlament niemiecki rozpoczął wczoraj dyskusyę nad budżetem. Sekretarz stanu Chilmann w obszernym wywodzie omawiał sytuacyę finansową, powoływał się na dawniejsze swoje oświadczenie, które uważano jako zbyt pesymistyczne i stwierdził, że stosunki obecnie ukształtowały się niestety jeszcze gorzej. Po prostu nie można było przewidzieć tak wielkiej depresyi ekonomicznej. Dochody znacznie się zmniejszyły i to we wszystkich państwach związku niemieckiego. Mowca zaznaczył w końcu, że rok 1901 był dla dochodów państwa od szeregu lat najmniej korzystnym, to też etat na r. 1903 jest preliminowany bardzo ostrożnie.

P. hr. Stolberg (konserwatysta) omawiał również przesilenie ekonomiczne i wskazał na potrzebę szukania nowych źródeł dochodów. Mowca roztrząsa następnie stosunki Niemiec do innych mocarstw i uważa je w ogólności jako zadowalające. Rozmaite wypadki z ostatnich dni przejdą zapewne bez dalszych skutków. W końcu przypominał hr. Stolberg mowę Chamberlaina i z oburzeniem odpierał słowa obrażające naród niemiecki.

Następnie zabrał głos kanclerz hr. Buelow.

Kanclerz nawiązując do wywodów poprzedniego mowcy zaznaczył, że cały roztropny ogół w Anglii ma to przeświadczenie, że minister, który chce swą politykę usprawiedliwić, dobrze czyni, jeżeli nie miesza do tego zagranicy, gdyż w przeciwnym razie grozi niebezpieczeństwo obrażenia choćby mimowoli uczuć tego lub owego państwa zagranicznego. Jest zaś godnem ubolewania, że stało się to w obec państwa, które z Anglią żyło zawsze w dobrych i przyjaznych stosunkach i stosunki takie pragnie nadal utrzymać.

Z drugiej zaś strony naród niemiecki mając za sobą swą przesławną armię, tak stoi wysoko, że nie może go dotknąć sąd nieprzychylny. Co się tyczy trójprzymierza, to mimo życzeń niektórych kół, któreby pragnęły je pogrzebać, stoi ono niewzruszone. Mowca spodziewa się, że tak, jak ludzie, których codziennie uśmiercają, żyją zazwyczaj długo jeszcze i wybornem cieszą się zdrowiem, tak będzie i z trójprzymierzem. Trójprzymierzu bywa fałszywie interpretowane. Nie jest ono spółką zarobkową, tylko towarzystwem asekuracyjnem, nie jest ono związkiem zaczepnym, tylko strażą w obronie pokoju. Trojprzymierze łączy przeszłość z teraźniejszością i zapewnia przyszłość. Nie wyklucza utrzymywania dobrych stosunków jego uczestników z innem mocarstwem. Jeżeli w pewnej części prasy niemieckiej ujawniło się zaniepokojenie z powodu włosko-francuskiego porozumienia, to bez żadnej racyi. W szczęśliwie dobranem małżeństwie mąż nie powinien nigdy chmurzyć się i irytować, jeżeli żona jego tańczy niewinną „ekstraturę" z tym lub owym danserem. (Wesołość). Główną jest rzeczą, żeby mu tylko nie uciekła, e nie ucieknie, jeżeli jej z nim jest najlepiej. Trójprzymierze nie wkłada na strony wchodzące w jego skład żadnych uciążliwych zobowiązań; fałszywem jest twierdzenie, że mocarstwa, do trójprzymierza należące, zmuszone są podwyższać swe siły wojenne. Każdemu mocarstwu aliansowemu wolno jest przecież według własnej woli redukować lub podwyższać swe zbrojne siły. Sądzę, że jedno lub drugie mocarstwo, gdyby nie należało do trójprzymierza, musiałoby czynić większe wysiłki wojskowe, niż obecnie, będąc członkiem silnej grupy. Włosko-francuski układ w sprawie morza Śródziemnego wcale nie jest zwrócony przeciwko trójprzymierzu, zresztą musimy zaczekać na dalszy rozwój tej sprawy, zachowując zupełny spokój. Międzynarodowa sytuacya jest dziś zupełnie inna, jak w roku 1879, gdy zawiązywano trójprzymierze.

Wtedy kombinacye polityki europejskiej nie wychodziły za morze, dziś polityka wielkich mocarstw obejmuje całą kulę ziemską. Sądzę, że od najdawniejszych czasów, nie było chwili, w którejby równocześnie istniało tyle potężnych mocarstw, jak obecnie. — Wszyscy mają interes w utrzymaniu pokoju światowego, nie ma bowiem mocarstwa, które gdyby w Europie chciało prowadzić wojnę, nie musiało troszczyć się o to, co się stanie za jego plecami. Nie można bowiem na wszystko mieć zwróconych oczu. Do tego jako żywioł uspokojenia przyłączyło się także, iż Niemcy od 30 lat prowadzą politykę pokojową. Przed 20 laty było rozpowszechnionem szeroko zapatrywanie, że Niemcy prowadzą politykę wojny, jak ongiś cesarstwo napoleońskie. W tej nieufności leżało pewne niebezpieczeństwo, bo przeciwnicy twierdzili, że jeżeli się nie wyzyska odpowiedniej chwili do uderzenia na cesarstwo niemieckie, to cesarstwo uderzy na nich.

Ten argument dziś nie istnieje. W ciągu ostatnich 30 lat nie brakło nam z pewnością sposobności do prowadzenia wojny, z których atoli woleliśmy nie korzystać. Gdyby jednak dziś kto mówił o wojnie zamierzonej rzekomo przez państwo niemieckie lub cesarza, byłby oszczercą, a oszczercą wobec faktu, że jesteśmy absolutnie pokojowo usposobieni. Cele dzisiejszej polityki sięgają do terytoryów daleko od Niemiec położonych, że wspomnę o północnych wybrzeżach Afryki lub o Azyi wschodniej. Jeżeli trójprzymierze dla nas nie jest absolutną koniecznością, to niemniej jest ono cennem jako najsilniejsza gwarancya pokoju oprócz tego tworzy spójnię, łącząc państwa, które w skutek geograficznego położenia i tradycyj historycznych, skazane są na to, aby utrzymywać pożycie dobrych sąsiadów. Co się nas tyczy — kończył kanclerz — to mamy mocną wolę utrzymania nadal Niemiec silnemi.

Po krótkiej dyskusyi obrady przerwano i posiedzenie zamknięto.

Otwarcie sejmu pruskiego.

(Telegram).

Berlin, 9 stycznia.

Otwarcie sejmu pruskiego odbyło się wczoraj o godzinie 12 w rzęsiście oświetlonej białej sali zamku królewskiego, po nabożeństwie odprawionem dla katolików w kościele św. Jadwigi, a dla protestantów w zborze garnizonowym. W akcie otwarcia wzięli udział dość licznie zebrani członkowie Izby panów i posłowie sejmowi. Ministrowie przybyli pod przewodnictwem kanclerza hr. Buelowa i ustawili się po obu stronach zakrytego tronu. Następnie hr. Buelow odczytał mowę tronową i ogłosił otwarcie sejmu. Przy odczytywaniu ustępu, odnoszącego się do polityki polskiej, ozwały się z grupy konserwatystów i narodowo-liberalnych żywe oklaski, które się potem kilkakrotnie powtórzyły. Po odczytaniu mowy tronowej prezydent sejmu Kröcher wzniósł okrzyk na cześć cesarza.

Stronnictwo narodowo-liberalne, nawiązując do oświadczenia zawartego w mowie tronowej w sprawie polityki polskiej, wniosło następującą interpelacyę:

„Jakich środków zamierza rząd użyć, aby odpowiednio do zapowiedzi zawartej w mowie tronowej utrzymać w prowincyach wschodnich polityczne i ekonomiczne stanowisko niemieckości, do czego ona ma prawo, nabyte długoletnią pracą kulturalną pod rządami Hohenzollernów? Co zamierza rząd uczynić, celem pielęgnowania w tych prowincyach ducha, obyczajów niemieckich, odparcia niebezpiecznych dla państwa dążeń oraz przeszkodzenia upośledzeniu języka niemieckiego i obyczajów niemieckich".

Korespondent berliński *N. Fr. Presse*, donosi, że rozmawiając z jednym z członków Koła polskiego w parlamencie niemieckim dowiedział się od niego, iż dzisiaj ma odbyć się wspólna narada polskich posłów na sejm pruski i do parlamentu, celem zastanowienia się, czy należy wnieść interpelacyę w sejmie pruskim w sprawie wrzesińskiej i wywołać tem samem, w obec znanego oświadczenia hr. Buelowa, że sprawa ta należy merytorycznie przed forum sejmu, jako sprawa wewnętrzna państwa, odpowiedź ze strony rządu pruskiego.

Ze względu jednak na mowę tronową, w której znajduje się ostry ustęp, wymierzony wyraźnie przeciw Polakom, posłowie zastanowią się nad tem, czy nie należałoby zainterpelować także hr. Buelowa co do tego ustępu i zażądać wyjaśnień jakie są plany rządu w sprawie polskiej. W każdym jednak razie posłowie polscy poruszą tę kwestyę przy obradach nad etatem. Gdyby zapadła uchwała obu Kół w tym duchu, w takim razie posłowie polscy nie będą domagać się dalszej dyskusyi w parlamencie nad odpowiedzią, jaką dał kanclerz hr. Buelow przed świętami na znaną interpelacyę prezesa Koła pol. ks. Radziwiłła.

KRONIKA

Lwów, 9 stycznia.

— **Metropolita ks. Szeptycki** wyjeżdża w piątek do Wiednia.

— **Prezydent** wyższego sądu krajowego JE. dr. Aleksander Mniszek Tchorznicki wyjechał w sprawach urzędowych na dni kilka do Wiednia, zastępstwo objął Wiceprezydent dr. Jan Dylewski.

— **Wydział krajowy** uchwalił przedstawić Sejmowi wniosek na udzielenie w r. b. jednorazowych zasiłków: SS. Służebniczkom w Krystynopolu na budowę nowicyatu 2000 koron, na dokończenie budowy domu dla nowicyatu OO. Bazylianów w Krakowie 2000 koron, SS. Felicyankom w Krakowie na Blichu na przebudowę przytuliska dla ubogich staruszek 2000 koron.

— **Zasiłki na misye katolickie.** Z ryczałtu wyznaczonego przez Sejm w budżecie funduszu krajowego na rok 1901 na misye katolickie, przyznał Wydział krajowy po zasięgnięciu opinii konsystorzów następujące zasiłki: archidyecezyi lwowskiej ob. łać. 800 koron, dla dyecezyi krakowskiej 1000 koron dla dyecezyi tarnowskiej 800 koron, dla dyecezyi przemyskiej obrz. łać. 800 koron, dla archidyecezyi

lwowskiej obrządku grecko-katolickiego 1400 koron, dla dyecezyi stanisławowskiej ob. gr. kat. 600 koron, dla dyecezyi przemyskiej ob. gr. kat. 600 koron.

— **Powszechne wykłady uniwersyteckie.** W piątek, dnia 10 b. m., w Zakładzie fizycznym, ul. Długosza 8, o godzinie pół do 8 wieczorem prof. Uniw. dr. J. Zakrzewski „Nauka o cieple“ część druga (O gazach i parach); w Szkole realnej, ul. Kamienna 2, o godzinie pół do 8 wieczorem dr. St. Witkowski „Elementarny kurs języka łacińskiego“ część I.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się w piątek, 10 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej.

Na porządku dziennym miedzy innemi sprawami: Sprawa wyboru delegata do komisyi sędziów przy konkursach na budowę kościoła św. Elżbiety. Sprawa ulg podatkowych dla właścicieli realności we Lwowie. Sprawa statutu funduszu zaopatrzenia członków administracyi niestałych dochodów miejskich. Nadanie wsparć z fundacyi ś. p. Bałutowskich. Na posiedzeniu tajnem: Sprawa losowań radnych.

— **Pierwotna lista wyborców** do Rady miejskiej została już ułożoną. Listę tę będzie można przeglądać w prezydyum magistratu począwszy od 16 b. m. przez dni 14.

— **Z Towarzystwa dziennikarzy polskich.** Na odbytem wczoraj miesięcznej posiedzeniu wydziału zawiadomił prezes Adam Krechowiecki, że na wieść o zamierzonem przybyciu Henryka Sienkiewicza do Krakowa, prezydyum Towarzystwa, w wykonaniu woli wydziału, wysłało na ręce wiceprezesa Chylińskiego telegram powitalny dla Sienkiewicza, jako członka honorowego Towarzystwa. Jak wiadomo, przyjazd Sienkiewicza został odroczony, mimo to jednak telegram doszedł rąk adresata, a znakomity pisarz odpowiedział natychmiast w drodze telegraficznej, co następuje: „Adam Krechowiecki, Lwów. Dziękuję najserdeczniej Towarzystwu za depeszę, którą przesłano mi z Krakowa. *Sienkiewicz.*“ Nie poprzestając jednak na tem krótkiem podziękowaniu, przesłał Sienkiewicz do prezesa Towarzystwa, a swego osobistego przyjaciela, list, w którym między innemi tak pisze: „Przesłałem depeszę dziękczynną za ten telegram, który syn mój przywiózł mi na święta do Warszawy. Jakkolwiek wiadomość o moim przyjeździe do Krakowa nie była prawdziwa, wdzięczny wam jestem całem sercem i proszę Cię, abyś podziękował odemnie Towarzystwu i zapewnił, że ta sympatya i uznanie, [illegible] mi okazują koledzy, będą mi zawsze rów[illegible] gie. To, co ja robię, jest tylko jedne[illegible] wem w służbie powszechnej, ale im [illegible] człowiek czuje się ogniwem w wielkim [illegible] chu, im mniej czuje się odosobnionym, [illegible] na świecie lepiej. Przytem jest pewność, że te ogniwa, które wiąże wielka miłość do kraju, nie rozpadną się nigdy.“

Treść tego nader cennego i miłego dla Towarzystwa listu uchwalono wpisać do protokołu.

W dalszym ciągu posiedzenia, po przyjęciu miesięcznych sprawozdań i załatwieniu spraw bieżących mniejszej wagi, uchwalono w zasadzie przystąpić do Związku słowiańskich stowarzyszeń dziennikarskich, zastrzegając sobie możność postawienia dodatkowych wniosków i poprawek do statutu Związku na przyszłym kongresie dziennikarzy słowiańskich. Na członka wspierającego Towarzystwa przyjęto adwokata dr. Leopolda Caro z Krakowa. Resztę posiedzenia wypełniły sprawy balu prasy, który — jak wiadomo — odbędzie się dnia 5 lutego i wedle dotychczasowych danych zapowiada się niezwykle świetnie.

— **Izba rękodzielnicza** na odbytem wczoraj wieczorem posiedzeniu zaproponowała kandydatów na asesorów i zastępców asesorów do sądu przemysłowego, oraz kandydatów na asesorów do sądu apelacyjnego. Wybrano również komisyę złożoną z pp. Mikulińskiego, Ohly'ego i Silbersteina, która ma się porozumieć z rozmaitymi komitetami, w sprawie kandydatów na członków do komisyi szacunkowej podatku osobisto-dochodowego.

— **Wybory uzupełniające** asesorów do sądu przemysłowego we Lwowie i ich zastępców, tudzież asesorów sądu apelacyjnego dla przedsiębiorstw przemysłowych odbędą się dnia 12 i 13 b. m. w ratuszu. Wybory ze strony robotników odbędą się w niedzielę, 12 b. m., od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu, zaś ze strony pracodawców w poniedziałek, 13 b. m., od godziny 9 rano do 1 po południu.

— **Omyłka.** We wczorajszym artykule o zmarłym w poniedziałek wieczorem w Warszawie głośnym finansiście i pisarzu ś. p. Janie Blochu, wkradła się pewna niedokładność. Mianowicie trzecia córka ś. p. Jana Blocha, Emilia, poślubiona była nie adwokatowi Dziewulskiemu, lecz ś. p. Hołyńskiemu.

△ **W Towarzystwie** akcyjnem dla przemysłu chemicznego przy ul. Kościuszki 1. 5 popełniono dzisiejszej nocy kradzież. Niewyśledzeni na razie sprawcy otworzywszy dobranym kluczem lokal tego Towarzystwa, przeszukali najpierw prywatne pomieszkanie sekretarza, rozbijając kufer i szafę, z których wyjęte części garderoby związawszy w tłumok, pozostawili na podłodze. Następnie splądrowali trzy pokoje biurowe. W pierwszym pokoju otworzyli znalezionymi w trzecim pokoju kluczykami kasę wertheimowską, w której znajdowały się akcye Towarzystwa na przeszło 200.000 koron. Akcyj tych nie ruszono. Zabrano natomiast znajdujące się tam 2 węgierskie losy premiowe ser. 266 nr. 2 i ser. 4518 nr. 1, los miasta Budy nr. 45.706 i los im. Freiburga ser. 4753 nr. 3 na 15 franków. Po rozbiciu i przeszukaniu wszystkich szuflad w biurkach stojących w dwóch dalszych pokojach złodzieje widocznie spłoszeni uciekli przez okno na ulicę, zabierając z sobą tylko losy.

— **W Związku naukowo-literackim** (ul. Trzeciego Maja 5), odbędzie się dzisiaj, we czwartek, odczyt inżyniera p. Jana Blautha p. t.: „Gospodarstwo wodne świata“. Początek o godzinie 8 wieczorem.

— **Nowe fundacye.** W ciągu r. 1901 powstało kilka nowych fundacyj, których zarząd objął ostatecznie Wydział krajowy. Należą do nich: 1. Fundacya Antoniego Bielskiego 6000 koron. 2. Jana Buszka w Krakowie 15.000 koron. 3. Ks. Franc. Foxa 10.730 koron 90 hal. 4. Izydora Kowalewskiego (dla poczmistrzów) 17.000 koron. 5. Michała Morawieckiego, regenta lwowskiego 78.674 koron. 6. Karoliny Remerowej w Krakowie (dom na stypendya dla lekarzy. 7. Józefa Soleskiego (2 kamienice we Lwowie) stypendya dla synów oficyalistów prywatnych. 8. Bazylego Wołana 12.000 kor. dla uczniów gimn. Rusinów.

— **Konkurs.** Towarzystwo wzajemnej pomocy urzędników prywatnych ogłosiło konkurs na dwa zasiłki bursowe po 240 koron na rok szkolny 1902/3.

Prawo nadania tych zasiłków przysługa Jerzemu hr. Dunin Borkowskiemu, na propozycyę rady nadzorczej Towarzystwa. Celem zasiłków jest umieszczenie w bursach prowincyonalnych 2 uczniów szkół średnich, jednego ze wschodniej a drugiego ze zachodniej Galicyi. O te zasiłki ubiegać się mogą synowie członków lub emerytów Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych, a pierwszeństwo mają sieroty po obojgu rodzicach, sieroty bez ojca lub wreszcie sieroty bez matki. Ubiegający się o te zasiłki winni wnieść podanie najdalej do końca lutego 1902 do wydziału centralnego Towarzystwa we Lwowie (ul. Cicha 1), wymienić w podaniu imię, nazwisko i charakter służbowy ojca i załączyć doń: 1. Świadectwo ubóstwa, 2. Świadectwo szkolne ostatnie (z I. półrocza 1902) z dobrym postępem (lub poświadczenie [illegible] egzaminu wstępnego do [illegible] 3. Oświad[illegible]na, w której [illegible]dydata umie[illegible] (spisany na [illegible]iatowego Towarzystwa. w którego obrębie kandydat, względnie jego rodzina stale przebywa. Zasiłki będą wypłacane w 10 miesięcznych ratach po 24 K z góry na ręce zarządów tych burs, w których obdarzeni kandydaci będą umieszczeni.

— **Wiec krawców** z całej Galicyi odbędzie się we Lwowie dnia 26 b. m. o godzinie 10 przed południem. Na porządku dziennym: Dostawa mundurów dla wojska w Galicyi stacyonowanego. Dostawa mundurów dla straży skarbowej. Zniesienie warsztatów krawieckich w domach kary i wzbronienie im wyrabiania w ogóle wszystkich robót krawieckich. Popieranie przemysłu krawieckiego i kuśnierskiego w kraju. Projekt zmian ustawy przemysłowej, tyczących się przemysłu krawieckiego.

— **Stowarzyszenie** kupców i młodzieży handlowej we Lwowie urządza 1 lutego b. r. wieczorek z tańcami w salach Strzelnicy miejskiej.

— **Kasyno urzędnicze** urządza w czasie karnawałowym w lokalu własnym w soboty w dniach 11, 18 i 28 b. m. i 8 lutego wieczorki wełniane dla członków i ich rodzin.

— **Stan majątku zarodowego** funduszów stypendyjnych, pozostających pod zarządem Wydziału krajowego, wynosił z końcem października z. r. 9,413.809 K. 26 h., a w porównaniu z rokiem poprzednim zwiększył się o 143.828 K. 45 h.

Stan funduszów naukowych, dobroczynnych i pomnikowych wynosił z końcem października z. r. sumę 5,992.690 K. 13 h.

Ogólny stan majątków zarodowych funduszów stypendyjnych, dobroczynnych i pomnikowych, pozostających pod zarządem Wydziału krajowego, wynosi obecnie sumę 15,406.499 K. 39 h.

— **Ważne dla popisowych.** Magistrat podaje do wiadomości, że wykazy imienne tutejszo-popisowych, urodzonych w r. 1881, 1880, 1879, a przeto powołanych do tegorocznego poboru głównego, wyłożone będą w miejskim urzędzie konskrypcyjnym od 15—25 b. m. do wolnego przeglądu wszystkich interesowanych.

— **Na przytulisko Brata Alberta** złożył w dyrekcyi policyi p. Stanisław Barański kwotę 1 korony otrzymaną tytułem znaleźnego. Kwotę tę nadesłano do administracyi *Gazety Lwowskiej.*

— **Ofiara.** Dla pozostającej w ostatniej nędzy Rozalii Lech, nadesłał N. N. z Chlebowa koło Grzymałowa, do administracyi *Gazety Lwowskiej* kwotę 4 K.

† **Eugeniusz Puffke-Lipnicki,** długoletni redaktor *Vaterlandu*, a potem *Politik*, stały współpracownik *Słowa* i lwowskiego *Przeglądu*, wieloletni korespondent z Pragi i z Wiednia do *Gazety Lwow.*, autor cenionych rozpraw historycznych i politycznych, zmarł wczoraj w Wiedniu. Ze śmiercią jego traci dziennikarstwo polskie jednego z najznakomitszych i najzacniejszych swych przedstawicieli, z którego głosem prasa zagraniczna stale się rachowała, powołując się na jego opinię i sąd w najważniejszych sprawach polityki europejskiej. Ś. p. Puffke przeziębił się ostatnich dni ubiegłego roku skąd wywiązało się zapalenie. Wiadomość o jego niespodziewanym zgonie wywołała wszędzie szczery żal i współczucie.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Romuald Sawka, sekretarz krajowej Dyrekcyi skarbu, w 37 roku życia;

Adolf Jastrzębski, dyrektor kopalń nafty, w 57 roku życia.

W Krakowie, Marya Józefa Pacławska, przełożona PP. kanoniczek de Saxia św. Ducha, w 49 roku życia.

W Skale, Marya Moczulska, w 44 roku życia.

— **Dla ubogich dziewcząt** mojżeszowego wyznania ogłasza c. k. Namiestnictwo w Wiedniu zasiłek w kwocie 482 K. z fundacyi Herscha Baracha. Pierwszeństwo mają krewne fundatora, albo dziewczęta urodzone w Galicyi. Podania, należycie udokumentowane, wnosić należy, najdalej po koniec b. m., do c. k. Namiestnictwa w Wiedniu.

△ **Wyrodna matka.** Jakób Nowak, ogrodnik miejski, dozorujący wzgórz janowskich, odkopał dziś około godziny 8 rano nieopodal pomnika Wiśniowskiego na wzgórzu Janowskiem, pod parkanem okalającym ogród Sióstr Felicyanek z pod krzaku drewnianą małą trumienkę. Trumienka była z lekka ziemią przesypana. Wewnątrz trumienki znajdowały się zwłoki noworodka płci męskiej w początkach rozkładu, owinięte w białą pieluszkę i białym czepeczkiem o niebieskiej wstążce na głowie.

Lekarz miejski dr. Tatarczuch orzekł, że noworodek ten jest płodem donoszonym i mógł w miejscu tem leżeć około 14 dni. Czy dziecko zmarło śmiercią naturalną, tego z zewnętrznych oznak zbadać nie zdołano.

Zwłoki wraz z trumienką odstawił komisaryat II. dzielnicy do kostnicy szpitala powszechnego, celem przeprowadzenia obdukcyi.

Policya rozwinęła energiczne śledztwo, celem wykrycia wyrodnej matki.

△ **Wielką awanturę** wywołał wczoraj w tutejszym szpitalu powszechnym pozostający tam w leczeniu niejaki Antoni Kochański, rozbijając wszystko, co mu tylko wpadło pod rękę. Kres awanturze położyła dopiero policya, która wziąwszy Kochańskiego pod swe opiekuńcze skrzydła, osadziła go na 48 godzin w aresztach.

△ **Zamach morderczy.** Do kantoru zakładu drukarskiego p. Stanisława Kossowskiego, przy ul. Akademickiej 5, wszedł wczoraj wieczorem oddalony przez niego przed kilku dniami 18-letni parobek, Oleksa Kunicki. W chwili, gdy p. Kossowski zapytał go o powód przybycia, Kunicki nie odrzekłszy ani słowa, wyciągnął długi nóż i rzucił się na p. Kossowskiego. Napadnięty zdołał wczas jeszcze uniknąć ciosu, chowając się za biurko. Zanim na krzyk p. Kossowskiego nadbiegła służba, Kunicki zbiegł.

Zawiadomiona o wypadku policya, zarządziła energiczne poszukiwania Kunickiego.

Kunicki jest wzrostu średniego i na lewe oko zyzowaty.

△ **Przejechanie.** Dorożkarz nr. 217 jadąc wczoraj szybko i nieostrożnie, najechał na skręcie w ulicę Kościuszki na przechodzącą tamtędy 65-letnią Pepi Essig, która dostawszy się pod koła dorożki, na szczęście nie odniosła poważniejszych obrażeń cielesnych.

△ **Do sklepu z lampami** Netti Menkes przy ul. Trybunalskiej 1, dostał się dzisiejszej nocy, po otwarciu dobranym kluczem storów, niewyśledzony na razie złoczyńca i zabrał z szuflady: 100 K. w monecie zdawkowej, 9 kuponów do węgierskich obligacyj premiowych, oznaczonych ser. 153 nr. 61, ser. 153 nr. 62, ser. 3332 nr. 49, ser. 2374 nr. 98, ser. 1716 nr. 12, ser. 2365 nr. 10, ser. 1573 nr. 97, ser. 3950 nr. 1, ser. 1745 nr. 84 wartości po 4 K., kolejowy przekaz zaliczkowy na blisko 80 K., 4 sztuk weksli z podpisami: Sara Singer Jarosław na 115 K., Markus Finger Stryj na 105 K., Adolf Adelstein Drohobycz na 100 K., Mendel Grosman Tarnów na 240 K., złotą obrączkę, 5 sztuk starych guldenów przedziurawionych, łącznej wartości 1300 K.

△ **Ciekawa zguba.** Dorożkarz nr. 288 znalazł dzisiejszej nocy w ulicy Łyczakowskiej walające się w błocie bronzowe palto. W paltocie znajdował się klucz od pomieszkania, rękawiczki gładkie, egzemplarz *Wieku XX* i książeczka udziałowa Kasy zaliczkowej na imię Józefa Hłasko. Palto odebrać może właściciel w policyi.

△ **Kronika policyjna.** Salowi Scheinerowi, kupcowi przy ul. Sykstuskiej 7, skradł ubiegłej nocy niewyśledzony dotychczas sprawca ze szafki umieszczonej zewnątrz sklepu po rozbiciu blaszanej zasuwy, kilka czapek wojskowych, 2 torby oficerskie skórzane, 1 torebkę na rewolwer i 8 par rękawiczek wojskowych, łącznej wartości 60 K.

Zgubiono: kartki zastawnicze Banku akcyjnego przy ulicy Karola Ludwika nr. 47.877 i 49.562, pulares stary z kwotą 10 K. i białą chusteczkę z kwotą 35 K.

W domu przy ul. Łyczakowskiej 69 a) skradziono na szkodę p. D., po rozbiciu kłódki od komórki, 10 kur i 1 koguta.

Na ulicy Żółkiewskiej skradziono wczoraj około godziny 7 wieczorem na szkodę firmy p. Baczewskiego blaszany butel, zawierający 16½ litrów spirytusu, wartości 30 K.

Wielki pies legawy, koloru żółtego, z kagańcem rzemiennym bez marki, o białej plamce na karku i pod brzuchem, jest do odebrania u właściciela realności przy drodze Lubieńskiej, Antoniego Sero.

Z warsztatu ślusarskiego p. Płońskiego skradł dzisiejszej nocy jakiś rzezimieszek rozmaite narzędzia ślusarskie, wartości 250 K.

Pani A. K. idąc dziś z ulicy Teatralnej na Skarbkowską zgubiła banknot na 100 zł.

Nieznany na razie złodziej dostawszy się wczoraj po południu za pomocą dobranego klucza do pomieszkania p. Brühla, przy ul. Młynarskiej, skradł rozmaite kosztowności złote i srebrne, ogólnej wartości 1200 K.

Ze strychu domu przy ul. Smerekowej 6 skradziono ubiegłej nocy na szkodę p. A. B. kilkadziesiąt sztuk rozmaitej bielizny, wartości 200 K.

Bieliznę, złożoną w drewnianych pakach, wartości 600 K., skradziono na szkodę p. J. M., zamieszkałego przy ul. Panieńskiej 8.

— **Ślub.** Wczoraj w południe odbył się w Krakowie w kościele św. Barbary ślub bar. Karola Lewartowskiego z panną Anną Liniewiczówną.

— **Schwytanie dezertera.** W Nowym Sączu przytrzymano onegdaj dezertera z 2 pułku ułanów, Ignacego Smolenia, który przez 6 tygodni ukrywał się w stodole jednego z tamtejszych mieszczan.

— **Zamach samobójczy.** Z Biały donoszą: Dyrektor bialskiego Towarz. zaliczkowego, Ignacy Schwarz, jak się zdaje pod wpływem utraty jedynej córki, w przystępie szału oblał się spirytusem i podpalił się.

Na krzyk jego zbiegli się sąsiedzi i zdarli płonące ubranie. Schwarza w stanie nieprzytomnym przewieziono następnie do szpitala.

— **Z Krakowa** donoszą: Delegat Namiestnictwa dr. Adam Fedorowicz przybył wczoraj po południu do dyrekcyi policyi, gdzie powitał go dyrektor dr. Korotkiewicz i przedstawił mu zgromadzonych urzędników. P. delegat podziękował za powitanie i rozmawiał z przedstawionymi mu urzędnikami.

— **Na międzynarodowy kongres rybacki**, który się odbędzie w przyszłym miesiącu w Petersburgu z okazyi światowej wystawy rybackiej, wyjeżdża inspektor rybactwa krajowego dla Galicyi p. Zygmunt Fiszer. P. Fiszer wygłosi na kongresie referat o granicznych rzekach: Wiśle, Bugu, Styrce, Dniestrze i Prucie i odbędzie z przedstawicielami rybactwa z Niemiec i Rossyi konferencyę w sprawie międzypaństwowej konwencyi, na podstawie której ma być uregulowane gospodarstwo rybne i rybołowstwo w tych rzekach.

— **Graniczna rewizya.** Rossyjski minister skarbu wydał nowe rozporządzenie wydziałowi celnemu, aby pakunki i przedmioty, przywożone z zagranicy przez podróżnych, poddawane były ściślejszej rewizyi, bez gwałcenia jednak obowiązujących przepisów.

— **Najdroższym obrazem**, według *Figara* — jest „Madonna z Blenheim“ Rafaela, własność ks. Malboroug. Znawcy oceniają go do 2,000.000 K.

— **Welocypedyści** stali się w miastach zachodnio-europejskich prawdziwą plagą dla przechodniów i mimowoli wzniecają przeciwko sobie coraz silniejsze oburzenie. W Anglii też, która pierwsza hołdować zaczęła sportowi kołowemu, zawiązało się obecnie osobne towarzystwo antibicyklowe. Członkowie nowego klubu tryumfują, gdy im się uda przewrócić welocypedystę lub połamać mu wątłego „stalowego rumaka“, choćby i sami przy tej okazyi nie obeszli się bez guza.

— **Podziemne miasto** odgrzebano u stóp góry Emraz, w pobliżu Aleppo. Przedstawia się ono okazale, posiada dużo ulic, zabudowanych kamiennymi domami, mostów i akwaduktów. Rzeźbiona pięknie brama wiedzie do środka nieznanego dotąd bliżej miasta.

— **Perłę** niezwykłej wartości wydobył z głębi wód na wybrzeżu australskiem poławiacz Broone. Oceniają ją na 15.000 fnt. szt.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek po raz 6-ty „Cyganerya“, opera w 4 aktach G. Pucciniego. Występ Ireny Bohussównej.

W piątek po raz drugi „Doktor Maszkow“, sztuka w 4 aktach P. Boborykina.

W sobotę po raz pierwszy „Simpliciusz“, operetka w 3 aktach Jana Straussa.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy.

Lwów, 9 stycznia. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. *loco* Lwów. Pszenica gotowa 7·80 do 8·10, pszenica na termina 7·75 do 7·90. żyto gotowe 6·30 do 6·50, żyto na termina 6·20 do 6·40, owies obroczny stary 6·50 do 6·80, owies na termina nowy 6·30 do 6·60, jęczmień pastewny 5·25 do 5·75, jęczmień browarniczy 6·50 do 7·—, rzepak 13·50 do 14·—, lnianka 10·50 do 11·—, groch pastewny 6·75 do 7·50, groch do gotowania 5·75 do 12·—, wyka 6·25 do 7.—, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·75 do 6·—, hreczka 6·50 do 6·75, koniczyna czerwona galicyjska 48·— do 60·—, koniczyna biała 45.— do 75·—, koniczyna szwedzka 50·— do 78·—, tymotka 22·— do 34·—, kukurudza gotowa 5·75 do 6·—, kukurudza nowa 5·60 do 5·80, chmiel stary gotowy —·— do —·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy *paritas* Tarnopol 16·— do 16·25, za 50 litr. *paritas* Tarnopol na termin 15·50 do 15·75, waranty —.— do —·=.

Usposobienie: Tendencya silniejsza co do pszenicy, owsa i żyta, ceny koniczu również wykazują zwyżkę.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan w towarzystwie Najd. Arcyksięcia Franciszka Salvatora i książąt Leonarda, Jerzego i Konrada bawarskiego wyjechał wczoraj po południu z Wiednia na polowanie dworskie do Mürzsteg, skąd powróci 11 b. m.

Najj. Pan przyjął we wtorek P. Ministra spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiego i P. Ministra oświaty dr. Hartla, a w poniedziałek P. Ministra wojny gen, kaw. hr. Krieghammera na dłuższych osobnych posłuchaniach.

Najj. Pan przyjął we wtorek na prywatnej audyencyi Jego Ces. i Król. Wysokość Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda.

P. Minister Rezek wczoraj po południu powrócił do Wiednia. Pobyt jego w Pradze miał wyłącznie charakter prywatny, P. Minister nie przyjmował też żadnej osobistości politycznej, tylko burmistrza dr. Srba, i na krótko przed wyjazdem prawie P. Namiestnika hr. Coudenhove i posła dr. Herolda.

Wczoraj rozpoczęły się w Budapeszcie pod przewodnictwem ks. prymasa Vaszaryego konferencye episkopatu węgierskiego.

Po omówieniu sprawy autonomii katolików węgierskich, uchwalono zbierać z okazyi jubileuszu papieskiego we wszystkich dyecezyach świętopietrze.

Dzisiaj zbiera się w Budapeszcie kongres katolików węgierskich.

Jak donosi berlińska *National Zeitung*, do tegorocznego budżetu pruskiego wstawiono znaczne sumy, które rząd przeznacza dla komisyi kolonizacyjnej w celu wykupywania gruntów polskich i osiedlania na nich kolonistów niemieckich.

Posener Tagblatt dowiaduje się, że zamierzone jest przeniesienie jednego batalionu piechoty do Sremu i jednego batalionu do Wrześni. Wiadomość tę potwierdzają ze strony wiarogodnej z tym dodatkiem, że natychmiast rozpocznie się budowa baraków, a po ich ukończeniu nastąpi projektowane przeniesienie się wojska.

Dzienniki berlińskie donoszą, że celem „wydobycia na jaw prawdy i ułatwienia niemczyźnie walki z polonizmem, oraz aby politycy, posłowie, cała publiczność, a przedewszystkiem dziennikarze mogli informować się szybko i należycie o opinii polskiej, tak jak ona ujawnia się w prasie polskiej“, wyszło za staraniem Towarzystwa dla szerzenia niemczyzny na kresach wschodnich dziełko pt. „Polenstimmen, eine Sammlung von Aeusserungen der polnischen Presse, von Justitzrath Wagner und Referendar Vosberg“.

Z dziełka tego, jak zaznaczają dzienniki, które je reklamują dowiedzieć się można na podstawie wyjątków z prasy polskiej, jak to wszystkie dążenia Polaków są skierowane ku wywalczeniu wyjątkowego polityczno-narodowego stanowiska, jak to Polacy odrzucają przynależność do Rzeszy niemieckiej, jak nie tylko bojkotują niemiecki handel i przemysł, lecz nawet ostrzegają rodaków przed łączeniem się z niemieckiemi towarzystwami, rodzinami i osobami prywatnemi, w następstwie czego małżeństwo Polaka z Niemką bywa uważanem za zdradę i grzech śmiertelny, jak to dalej żądają nie katolickiego, lecz polskiego Kościoła, a zatem uważają Kościół w pierwszym rzędzie za instytucyę, służącą tylko celom politycznym, a katolika Niemca za niebezpieczniejszego, aniżeli niemieckiego protestanta i t. p. Książka ta — pisze *Post* — wyświetlająca stosunek Niemców do Polaków jest wiarygodną interpretacyą politycznego wyznania wiary Polaków i dostarcza w walce przeciw „zdradzieckim“ polskim zabiegom znakomitej broni.

Polit. Corresp. donosi z Watykanu, że prawdopodobnie zamiast chorego msgr. Tarnassi, nuncyuszem w Monachium zostanie msgr. Savelli, sekretarz dla spraw kongregacyi *de propaganda fide*. Następcą jego zostałby msgr. Zaleski.

Angielski następca tronu książę Walii przybędzie, jak pisze *Nordd. Allg. Ztg.*, istotnie do Berlina, aby złożyć cesarzowi Wilhelmowi w rocznicę jego urodzin w d. 27 b. m. życzenia imieniem króla Edwarda.

Niemiecka rada związkowa przeszła do porządku dziennego nad uchwałą parlamentu w sprawie zniesienia ustawy przeciw Jezuitom. Cieszy się niezmiernie z tego powodu *Tägl. Rundschau* i dowiaduje się, że opór członków rady związkowej przeciw wnioskowi parlamentu jest tak wielki, że wcale nie można myśleć o pokonaniu go.

Z Sofii zaprzeczają stanowczo pogłoskom o związku małżeńskim ks. Ferdynanda z księżniczką Ksenią czarnogórską.

Z Kanei dowiaduje się *Polit. Corresp.*, że naczelny komisarz Krety ks. Jerzy zarzucony jest formalnie uchwałami gmin kreteńskich domagających się połączenia z Grecyą. Książę postanowił zawiadomić o tych uchwałach rządy mocarstw opiekuńczych.

Polit. Correspondenz z kompetentnej strony francuskiej upoważnioną została do oświadczenia, iż rzekome wyrażenie się francuskiego ministra spraw zagranicznych w rozmowie z korespondentem dziennika *Giornale d'Italia* o stanowisku Włoch na półwyspie bałkańskim jest zupełnie zmyślone. Delcassé w owej rozmowie nie dotknął nawet tego przedmiotu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 9 stycznia. *(Tel. pryw.)*. Sekcya prawnicza rady miasta postanowiła zwołać osobne posiedzenie na przyszłą środę celem uchwalenia regulaminu wyborczego w obec zapowiedzianych na kwiecień wyborów nowej rady miejskiej.

Sekcya prawnicza w odpowiedzi na zapytanie sekcyi skarbowej powzięła zasadniczą uchwałę, mianowicie, że wszyscy urzędnicy magistratu, objęci systemizowanemi kategoryami służbowemi, mają charakter stałych urzędników magistratu.

Sekcya prawnicza uchwaliła dalej przedłożyć radzie miejskiej wniosek, zawierający prośbę do 9 członków komitetu muzeum narodowego, którzy zgłosili swą rezygnacyę, aby ją cofnęli.

Rezygnacyę owych 9 członków z hr. Tarnowskim na czele wywołała uchwała rady miejskiej, postanawiająca, że nominacya dyrektora i kustosza muzeum nastąpuje po wysłuchaniu opinii komitetu muzeum, gdy dawniej następowała na przedstawienie komitetu.

Wiedeń, 9 stycznia. *Wiener Zeitung*. Najj. Pan nadał tajnemu radcy Antoniemu baronowi Ludwigstorffowi krzyż komandorski orderu św. Szczepana.

Wiedeń, 9 stycznia. W komisyi budżetowej przed przejściem do porządku dziennego, zaproponował przewodniczący p. Kathrein, aby posiedzenia komisyi odbywały się codziennie z wyjątkiem poniedziałku, a mianowicie w soboty od 10 do 2, a w inne dni od 10 do 1 przed południem, a od 3 do 7 po południu. Komisya zgodziła się na to, poczem rozpoczęła się dalsza dyskusya nad budżetem Ministerstwa rolnictwa. Na posiedzeniu obecni są dziś Prezydent Ministrów Koerber oraz Ministrowie skarbu, rolnictwa i kolei.

Wiedeń, 9 stycznia. Komisya budżetowa zebrała się dziś o 11 przedpołudniem i obraduje w dalszym ciągu nad etatem Ministerstwa rolnictwa.

Wiedeń, 9 stycznia. Trybunał po przeprowadzonej rozprawie zasądził byłego rotmistrza Aleksandra Carinę za zbrodnię szpiegowstwa na 4 i pół lat ciężkiego więzienia, obostrzonego postem co kwartał, oraz ciemnicą i twardem łożem co 1 lutego każdego roku, nadto na utratę szlachectwa i wydalenie z krajów austryackich.

Obrońca zasądzonego zgłosił zażalenie nieważności i odwołanie przeciw wymiarowi kary.

Lipsk, 9 stycznia. *(Tel. pr.)* Sąd rzeszy rozpatrywał rewizyę, wniesioną przez prokuratora w Lesznie przeciwko wyrokowi tamtejszej Izby karnej, uwalniającemu mowców wiecu gostyńskiego, oskarżonych o podburzanie. Proboszcz tamtejszy ks. Jackowski i odpowiedzialny redaktor *Dziennika Poznańskiego* zostali oskarżeni o rozdawanie broszur wiecowych. Sąd rzeszy rewizyę odrzucił w obec czego wyrok uwalniający stał się prawomocnym.

Petersburg, 9 stycznia. Ministerstwo skarbu zawiadamia rossyjskie sfery interesowane, że Towarzystwo otomańskie dla kolei anatolskiej, które otrzymało koncesyę dla budowy kolei bagdadzkiej, proponuje odstąpienie 40 prc. udziału w tej koncesyi kapitalistom francuskim i belgijskim, a dalszych 40 procent poddanym rossyjskim i osobom innych narodowości, które utrzymują stosunki handlowe z Turcyą. Ministerstwo skarbu zawiadamia o tem kapitalistów rossyjskich, którzyby chcieli pieniądze swoje lokować w budowie tej kolei.

Wiestnik finansów ogłaszając powyższe pismo ministeryalne dodaje od siebie uwagi następujące:

Rząd rossyjski nie powinien zapominać, że przez udział Rossyi w budowie tej kolei mogą powstać stosunki naprężone między Rossyą a Turcyą. Nieporozumienie z tem państwem nie jest dla nas wcale pożądane, a szczególnie nieporozumienia z powodu spraw pieniężnych są nieprzyjemne. Następnie pismo to obszernie zajmuje się rentownością wspomnianej kolei i powiada, że obecne położenie finansowe Turcyi, która nie jest w stanie zapłacić nawet odszkodowania wojennego, nie daje żadnej rękojmi, że państwo to będzie mogło ewentualnie zapłacić także te sumy, do których w obec koncesyonaryuszy kolei się obowiązuje. W każdym razie rząd rossyjski postąpiłby roztropniej, gdyby środków, jakie ma do dyspozycyi, użył do budowy własnych kolei w swojem państwie, a nie do budowy linii konkurencyjnych w obcych krajach. Co się w końcu tyczy sprawy udziału prywatnych kapitałów rossyjskich w budowie kolei bagdadzkiej, to *Wiestnik finansów* zwraca uwagę na małe szanse rentowności tej kolei, która przechodzić ma przez okolice o bardzo niskim stopniu kultury i narażone są na częste napady zbójeckie ze strony szczepów arabskich, w obec których rząd turecki jest, jak dotąd, bezsilny.

Petersburg, 9 stycznia. *(Tel. pr.)* Ogłoszono urzędowo nominacyę rektora akademii duchownej, którym został ks. prałat Longin Żarnowiecki.

Teodosya, (na Krymie) 9 stycznia. Wczoraj po południu dało się tu uczuć trzęsienie ziemi, trwające chwilę; pewna liczba domów doznała uszkodzeń.

Paryż, 9 stycznia. Reprezentanci partyi socyalistycznej Allemana wystąpili z centralnego komitetu socyalistycznego z powodu odrzucenia ich wniosków w kierunku wykluczenia ministra handlu Milleranda z partyi socyalistycznej.

Paryż, 9 stycznia. Pogłoska, jakoby w arsenale w Cherbourg wykradziono plany będącego w budowie nowego pancernika, jest jak donosi ministerstwo marynarki, nieprawdziwa. Kilka dzienników twierdzi, że niewykryty dotychczas złodziej wykradł żelazną kasetkę, w której te plany się znajdowały i rzucił do morza, skąd ją przy pomocy nurków wczoraj wydobyto.

Barcelona, 9 stycznia. Strejk robotników metalurgicznych ukończony.

Lizbona, 9 stycznia. Pułkownik Albuquerque, który swego czasu był królewskim komisarzem w Mozambiku odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru.

Londyn, 9 stycznia. *Times* donosi z Brukseli, że obrady międzynarodowej konferencyi cukrowej rozpoczną się na nowo 20 b. m.

Nowy Jork, 9 stycznia. Wczoraj przed południem nastąpiło w tunelu nowojorskiej kolei centralnej zderzenie 2 pociągów, 15 osób zginęło a wiele jest rannych.

Nowy Jork, 9 stycznia. Według ostatnich telegraficznych doniesień liczba ofiar katastrofy kolejowej w tunelu wynosi 17 zabitych i 40 rannych.

Nowy Jork, 9 stycznia. Depesza z Managny donosi: Po wczorajszem obliczeniu głosów, oddanych przy wyborze prezydenta, ogłoszono przed zebranym kongresem prezydenta Zelaya jako ponownie jednogłośnie wybranego prezydenta republiki Nicaragua.

Nowy Jork, 9 stycznia. Prez. Roosevelt zamianował Paynesa generalnym pocztmistrzem Stanów Zjednoczonych oraz Shawa sekretarzem stanu.

Waszyngton, 9 stycznia. W ciągu obrad nad budową kanału istmijskiego, prowadzonych w Izbie reprezentantów przemawiali niektórzy mowcy za wzięciem pod rozwagę oferty Towarzystwa kanału panamskiego. Generalny sekretarz tego Towarzystwa przedstawi się dziś prez. Rooseveltowi.

Zatargi w Ameryce południowej.

Londyn, 9 stycznia. Urząd dla spraw zagranicznych zawiadamia, że członkowie trybunału rozjemczego dla sporu między Chili a Argentyną przedłożyli angielskiemu ministrowi spraw zagranicznych oświadczenie, iż decyzya trybunału tego byłaby przyśpieszoną, gdyby komisya mogła się udać na miejsce i zbadać tam terytorium sporne. Rząd brytyjski zgodził się na to. Członek trybunału rozjemczego Holdich z odpowiednią liczbą urzędników pomocniczych uda się natychmiast do południowej Ameryki.

Wypadki w Chinach.

Pekin, 9 stycznia. Większa część posłów, mianowicie angielski, amerykański, francuski i rossyjski nie wzięła udziału we wjeździe dworu cesarskiego do Pekinu, natomiast poseł niemiecki wraz z sekretarzem poselstwa byli obecni przy wjeździe.

Pekin, 9 stycznia. Kilku wyższych urzędników przyjęła wczoraj w pałacu cesarskim cesarzowa-wdowa. Rozmowę prowadziła cesarzowa, gdy cesarz siedział obok, opanowany melancholię i pogrążony w apatyi i nikt na niego nie zwracał uwagi. Podnoszono jako rzecz szczególną, że podczas przyjęcia obecne były oddziały zagranicznych wojsk.

Cesarzowa-wdowa wydała edykt, skazujący osławionego generała Fung-Jah-siang a na śmierć, co jest karą za zamordowanie belgijskich misyonarzy. Wicekrólowie Liukuni i Juanszikuj radzą cesarzowej, aby jak najrychlej kazała ściąć Tungfuksianga, zanim zdoła wywołać powstanie i spowodować nowe zawikłania i nieporozumienia z cudzoziemcami.

Pekin, 9 stycznia. *Biuro Reutera*. W bójkach między marynarzami amerykańskiego okrętu wojennego „Pittsburg“ z żołnierzami rossyjskimi w Niuczwang brali także udział żołnierze z angielskiej szalupy „Algierine“ a to ze strony Amerykanów.

Tientsin, 9 stycznia. Dzielnice po za obrębem miasta Tientsinu mają być w kwietniu oddane Chińczykom. Miasto same zostanie pod zarządem prowizorycznego rządu.

Podbój Transvaalu.

Londyn, 9 stycznia. *Biuro Reutera* donosi z Nyutu 6 b. m.: Boerowie zbierają się na granicy Zululandu; rozporządzają tam dwoma działami.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 stycznia 1902. — Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 643·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 664·—, Akcye Anglobanku 263·—, Akcye Unionbanku 544·—, Akcye Länderbanku 422·—, Akcye Bankvereinu 446·75, Akc. Bodencredit 887·— Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego —·—, Akcye Kolei państwowych 653·50, Akcye Kolei Południowej 76·—, Akcye Tramway *A)* 281·50, Akcye Tramway *B)* 278·50, Akcye Kolei Elbethal 450·50, Akcye Kolei Północnej 54·60, Akcye Kolei Czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 405·—, Akcye Rima Muranyi 478·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1415·—, Akcye Fabryki broni 304·—, Akcye Tureckie tytoniowe 288·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 93·65, Renta majowa 99·70, Austryacka Renta koronowa 96·25, Węgierska Renta koron. 95·05, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 92·45, 4 prc. Listy Banku krajowego 92·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99·—, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90·25, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97·75, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109·50, 4-prc. Gal. Obligacye propinacyjne 97·50, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 93·85, 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 87·75, Losy tureckie 103·50, Marki 117·25, Ruble 253·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. stycznia 1902.

HOTEL GEORGE.

PP. M. Zakrzewski z Czołhan, Stan Kobylański z Ottynii M. Potocki z Kośmierzyna, M Strzelbicki z Kamionki str.. M Jędrzejowicz z Delągówki, L. Kochanowski z Sąeowej Wiszni.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. J. Grünwald ze Stryhaniec, M. Biechoński z Żarnowca, Józef Krzysztofowicz z Mondalówki, G. Jakubowicz z Bukowiny.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych,

obowiązujący z dniem 15. lipca 1901 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest podług czasu środkowo-europejskiego)

Pociągi posp.	Pociągi osob.	przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]
o godzinie		
12·15		Z Czerniowiec, Itzkan, Constancy, Bukaresztu.
2·31		Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Rzeszowa Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	3·35	Z Podwołoczysk. Tarnopola, Grzymałowa.
	6·10	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	6·46	Z Brzuchowic (codziennie od 16/5 do 15/9 włącznie).
	7·45	Z Janowa.
	8·00	Z Tarnopola (Krasnego, Brodów).
	8·10	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	8·50	Z Krakowa, Zagórza, Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Orłowa od 15/6 do 15/9, Tarnowa, Pesztu.
	11·45	Z Rzeszowa. (Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla).
	11·55	Z Stanisławowa. (Koresmezö, Potutor, Chodorowa).
	12·55	Z Janowa
	1·10	Z Skolego, Stryja. Kałusza Chyrowa, (Ławocznego od 1/6 do 15/9)
1 35		Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina. Tarnowa. Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka, Chabówki i Zakopanego.
1 45		Z Czerniowiec. Itzkan, Bukaresztu, Gałacu Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
2 35		Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy). Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola Brodów
	3·14	Z Brzuchowic (od 16/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	4·40	Z Sambora, Borysławia, Drohobycza, Stryja.
	5 35	Z Podwołoczysk (Kijowa Odessy. Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5·40	Z Czerniowiec, Itzkan. Stanisławowa.
	5·50	Z Krakowa, Berlina, Wrocławia, Wiednia, Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Sambora, Chyrowa.
	6·00	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	7·36	Z Brzuchowic, (od 16/5 do 15/9 w niedzielę i święta).
8.40		Z Krakowa. Wiednia, Berlina, Wrocławia Tarnowa. Lubaczo-czowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla, Orłowa (od 1/7 do 15/9).
	8·50	Z Brzuchowic (od 16/5 do 15/9 codziennie).
	9 00	Z Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	9·20	Z Czerniowiec Itzkan Bukaresztu, Husiatyna Potutor, Köresmezö
	9·41	Z Janowa (codziennie od 1/5 do 30/9)
	9·50	Z Krakowa Wiednia. Berlina. Wrocławia, Warszawy, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10·20	Z Podwołoczysk Kijowa Odessy Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.
	10·50	Z Ławocznego, Pesztu. Chyrowa, Kałusza, Borysławia.
		na dworzec „Podzamcze“
	[illegible]	Z Podwołoczysk, Grzymałowa, Tarnopola.
	7·40	Z Tarnopola i Brodów.
2·20		Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Grzymałowa i Brodow.
	5·11	„ „ „ Zaleszczyk, Kopyczyniec, Podwysokiego i Brodów.
	10·02	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy. Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.

Pociągi posp.	Pociągi osob.	odjeżdżają ze Lwowa [dworca głównego]
o godzinie		
12·45		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa.
2·51		Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukaresztu, Constancy.
	4·15	Do Krakowa, Wiednia. Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora
	5·45	Do Brzuchowic. (od 16/5 do 15/9 codziennie).
	6·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
	6·30	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Borysławia.
8·30		Do Krakowa. Wiednia. Wrocławia, Berlina, Lubaczowa, Orłowa, Chabówki, Zakopanego (od 1/5 do 30/9).
	8.40	Do Krakowa Bogumina, Warszawy, Chyrowa, Przeworska. Rozwadowa. Tarnowa, Stróże. a od 15/6 do 15/9 włącznie, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza i Jasła.
	9·00	Do Skolego, Chyrowa. Kałusza, (do Ławocznego od 1/6 do 15/9)
	9·15	Do Janowa.
	9·25	Do Podwołoczysk, Brodów, Grzymałowa, Kozowy.
	10·20	Do Sokala. Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	10·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa. Potutor.
	1·25	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
1 55		Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy, Brodów). Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
	2·15	Do Brzuchowic (od 16/5 do 15/9 w niedziele i święta).
2·40		Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
2·55		Do Krakowa. Wiednia, Wrocławia, Berlina, Jasła, Chabówki Zakopanego.
	3·05	Do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Sambora i Chyrowa (do Skolego tylko od 1/5 do 30/9).
	3·15	Do Janowa (codziennie od 1/5 do 30/9).
	3·26	Do Brzuchowic (codziennie od 16/5 do 15/9).
	3·30	Do Rzeszowa. Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia.
	6·10	Do Stanisławowa.
	6·20	Do Krakowa Wiednia. Wrocławia. Berlina, Warszawy, Orłowa (od 15/6 do 15/9), Tarnowa, Chyrowa, Mezö Laborcza i Pesztu.
	6·30	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w dnie powszednie, od 16/9 do 30/4 1902 codziennie).
	6·35	Do Ławocznego Munkacza. Pesztu, Chyrowa, Kałusza.
	7·10	Do Tarnopola i Brodów.
	7·25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·52	Do Brzuchowic (od 16/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	9·30	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 w niedziele i święta).
	10·30	Do Czerniowiec, Itzkan.
	11·00	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy. Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa Tarnowa, Chyrowa, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Zakopanego i Wieliczki.
	11·10	Do Podwołoczysk Brodów. Kopyczyniec, Grzymałowa, Zaleszczyk i Podwysokiego.
		z dworca „Podzamcze“
	6·43	Do Podwołoczysk, Brodów, Kijowa, Odessy, Kopyczyniec.
	9·42	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec i Zaleszczyk. małowa, Kozowy.
2.08		Do Podwołoczysk. Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały Iwania pustego, Grzymałowa, Kijowa i Odessy.
	7·32	Do Tarnopola i Brodów.
	11·32	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Podwysokiego i Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna jest oznaczoną ramkami. Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. W mieście wydają bilety jazdy: „Zwykłe bilety Ajencya dzienników J. St. Sokołowski w pasażu Hausmanna l. 9 od 7-mej rano do 8-mej godziny wieczorem, zaś zwykłe i wszelkiego innego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. biuro informacyjne c. k. kolei państwowych (ulica Krasickich l. 5, w podwórzu, schody II. drzwi Nr. 52) w godzinach urzędowych (8—3, w święta 9—12“).

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 9. stycznia 1902.

	płacą walutą koron. K.	h.	żądają walutą koron. K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.) Ex dividende 20 kor.	535	—	550	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	350	—	380	—
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (400 kor.)	428	—	435	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	528	—	535	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	100	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipinskiego po 500 kor.	—	—	350	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	109	50	—	—
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	97	60	98	30
„ „ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	90	20	90	90
„ kraj. 4½% „ los. w 51 l	99	—	99	70
„ „ 4% „ los. w 57 l.	92	—	92	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	93	30	94	—
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	93	50	94	20
4% los. w 56 lat	92	10	92	80
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	97	90	98	60
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	101	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	101	—	101	70
„ „ „ 4½% (3 em.)	98	50	99	20
„ „ „ (4 em.) 4%	92	—	92	70
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kor.	92	—	92	70
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 kor.				
„ z roku 1893	93	60	94	30
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	87	60	88	30
„ „ „ 4½% „ 200 „	97	50	98	20
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	70	—	78	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 kor.)	—	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	17	11	35
20 frankówka	18	90	19	15
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	254	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	50	255	—
100 marek niemieckich	117	10	117	60

(bez kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. stycznia 1902.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	99.55	99.75
luty-sierpień	99.50	99.70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	99.50	99.70
kwiecień-październik	99.50	99.70
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	190.50	192.50
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	143.25	144.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	172.—	173.—
„ „ 1864 po 100 zł.	216.—	220.—
„ „ 1864 po 50 zł.	216.—	220.—
Listy zast. domen państ. 120 zł. 5 pr.	298.—	300.—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.—	120 20
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	96.25	96.45
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	96.50	97.20
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	116.60	117.60
Kol. za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	496.—	499.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr,	120.30	121.30
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	96.80	97.80
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	425.—	427.—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	110.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 5 pr.	97.50	98.50
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	97.25	98.25
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	94.30	95.—
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	96.70	97.70
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	96.—	97.—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	117.—	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg, złota renta za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	95.10	95.30
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4½ pr.	100.40	101.40
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	147.60	148.60
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	179.—	181.—
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	179.—	181.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	93.75	—.—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	93.50	94.50
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	264.75	266.75
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	105.75	106.75
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	93.80	94.30
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102.—	102.80
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	93.70	94.10
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.10	98.10
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	87.75	88.25
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	83.—	85.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	95.—	95.75
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	256.—	258.—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	—.—	—.—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.—	104.—
„ „ „ „ los 4 pr.	94.50	95.50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.50	110.—
„ „ „ „ los 50 lat 4½ pr.	97.75	98.75
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	90.25	91.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	92.20	92.80
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	93.80	94.30
„ „ „ „ 4 pr. stare	94.—	94.50
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	99.—	99.60
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	101.40	102.—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	98.75	99.75
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	92.—	93.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	99.10	100.10
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	99.10	100.10
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	105.30	106.30
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	110.75	111.—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	99.75	100.75
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.—	101.—
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	100.—	100.90
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	99.75	100.75
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	88.—	88.50
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	94.70	95.70
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł, 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	105.80	106.80
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	105.80	106.60
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	94.75	95.75
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	17.10	18.10
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	396.—	398.—
Clary 40 zł. mk.	156.—	160.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	72.—	78.—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	70.—	75.—
Palffy 40 zł. mk.	168.—	172.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	49.75	50.75
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	25.50	26.50
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	78.—	80.—
Salma 40 zł. mk.	222.—	225.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—.—	—.—
St. Genois 40 zł. mk.	240.—	250.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	—.—	—.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo Austr. 240 kor.	262.50	263.50
Peszt. banku handl. 500 zł.	2490.—	2500.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	661.—	662.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	487.—	489.—
Galic. banku hipot. 200 zł.	535.—	538.—
„ „ dla hand. i przem. 200 zł.	355.—	365.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	424.—	425.—
„ Austro-węg. 1400 k.	1590.—	1596.—
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	545.50	546.50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	245.50	246.50
Zivnosteńska banka 100 zł.	263.25	264.25
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	395.—	400.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	300.—	305.—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5460.—	5480.—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pier.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	536.—	538.50
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	659.—	660.—
„ południowej 200 zł.	82.—	83.—
„ węg. galic. I. 200 zł.	421.—	423.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	826.—	830.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	733.—	743.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	885.—	890.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	407.25	408.25
Praskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1440.—	1450.—
Schodnicy 500 kor.	1255.—	1275.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	290.—	291.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	425.—	435.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.22½	117.37½
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239.15	239.35
Paryż za 100 franków	95.17½	95.27½
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.30	117.60
Włoskie banki	—.—	—.—
Francuskie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	94.75	94.90
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.32	11.36
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.04	19.06
20-markówka	23.44	23.52
Rosyjski półimperyał.	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.20	117.35
Włoskie banknoty za 100 lir.	93.80	94.—
Ruble	2.52¾	2.53¾

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 375/1 (3) (100 3—3)

Dnia 17. stycznia 1902 o godz 10 przed południem odbędzie się w tut. sądzie w Sali rozpraw Nr. I. licytacya 65/120 części realności lwh. 106 oraz 65/120 części realności lwh. 389 ks. gr. gm. Mogilany.

Nieruchomości powyższe oceniono na 3639 kor. kor 35 hal.

Wadyum wynosi 363 kor. 93 hal.

Najniższa cena wynosi 2426 kor. 22 hal. poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tej sprawy przejrzeć można podczas godzin urzędowych w tutejszym sądzie w biurze Nr. 5.

C. k. sąd powiatowy, Oddział II.
Skawina, dia 29. listopada 1901.

L. cz. E. 671/1 (8) (140 3—3)

Dnia 29 stycznia 1902 o godz 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego, licytacya realności objętej wykazem hip. l. 146/I. ks. gr. gm. kat. Sniatyn z przynależnościami.

Nieruchomość tą oceniono na 5908 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2954 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 28. grudnia 1901.

L. cz. E. 2190/1 (4) (151 2—3)

Dnia 29. stycznia 1902 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya realności objętych lwh. 554 619 i 471 ks. gr. gm. kat. Widynów z przynależytościami.

Nieruchomości te oceniono a) realności objętą lwh. 554 Widynów na 531 kor. 52 hal. b) realności objętą lwh. 619 Widynów na 259 kor. 92 hal. c) realności objętą lwh. 471 Widynów na 25.507 kor. 26 hal.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi ad a) 354 kor. 25 hal. ad b) 173 kor. 28 hal. ad c) 17.004 kor. 84 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 25. grudnia 1901.

L. cz. E. 3146/1 (6) (48 1—2)

Dnia 3. lutego 1902 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1, odbędzie się licytacya a) realności lwh. 787 i b) realności lwh. 789 gm. Mikuliczyn, składających się z parc. bud. i kilku parc. gr. ad b) wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione ad a) na kwotę 300 kor., ad b) na kwotę 1890 kor., przynależności zaś ad b) na 2380 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 200 kor., a ad b) 2846 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Delatyn, dnia 7. grudnia 1901.

L. cz. E. 99/1 (22) (153 1—3)

Na żądanie c. k. uprz. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu, zastąpionego przez adw. dr. Roińskiego, odbędzie się dnia 4. lutego 1902 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacya majętności Tołmacz, whl. 584, tus. ks. gr. dla w p. objętej wraz z przynależnościami, składającemi się z budynków mieszkalnych i gospodarskich według protokołu opisania i oszacowania z 28. czerwca 1901 i dni następnych z 9. lipca 1901 i 15. października 1901 L. cz. E 99 1 (2).

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną wraz z przynależytościami na 165.895 kor.

Najniższa cena wynosi 110.596 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć pod zas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 21. grudnia 1901.

L. cz. E. 863/1 (3) (117)

Na żądanie Stanisława Tabora, odbędzie się dnia 4. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 w Pilznie, licytacya realności lwh. 594 ks. gr. gm. kat. Róża objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 646 kor. 31 hal.

Najniższa cena wynosi 395 kor. 86 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Pilzno, dnia 13. grudnia 1901.

L. cz. E. 713 1 (5) (10.931)

Na żądanie Galic. Zakładu kredytowego ziemskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 6. lutego 1902 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III., licytacya 1. realności lwh. 60 i 2. realności lwh. 130 ks. gr. gm. Nienadowa objętych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione ad 1. na 514 kor., ad 2. z przynależnościami na 2096 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1. 343 kor., ad 2. 1398 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dubiecko, dnia 3. grudnia 1901.

L. cz. E. 947/1 (6) (130)

Na żądanie p. Józefa Auerbacha, odbędzie się dnia 26. lutego 19 2 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 46, licytacya a) całego ciała hip. lwh. 408 ks. gr. m. Złoczowa objętego, składającego się z parcel bud. lk. 382/1 i 382/2 wraz z pobudowanymi na nich dwoma domami mieszkalnymi, szopą, drewutnią i wychodkami, oraz z parcel gr. lk. 2317, 2318 i 2319/2 wraz z przynależytościami, składającymi się z oparkanienia oraz z 43 sztuk drzew owocowych, oraz b) 1 6 części ciała hip. lwh. 1317 tejże samej ks. gr., składającego się z parc. gr. lk. 10.772 bez przynależności.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione a to: ad a) na 3722 kor., przynależności zaś na 143 kor. 95 hal., ad b) na 200 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 2418 kor. 97 hal., ad b) 133 kor. 34 hal., poniżej tych cen sprzedaż nie przy dzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, dnia 6. grudnia 1901.

L. cz. E. 569/1 (6) (56)

Na żądanie Jana i Tomasza Koniecznych, odbędzie się dnia 6. lutego 1902 o godz. 9 , przed południem, w sądzie niż j wymienionym, w biurze Nr. 2 w Niepołomicach, licytacya realności lwh. 1 ks. gr. gm. Nieznanowice.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 71·33 kor. 57 hal.

Najniższa cena wynosi 53724 kor. 98 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Niepołomice, dnia 13. listopada 1901.

L. cz. E. 1343/1 (5) (10.918)

Na żądanie Stowarzyszenia oszczędności w Radomyślu, odbędzie się dnia 10. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacya realności lwh. 228 ks. gr. gm. kat. Dąbrówka objętej składającej się z gruntu w obszarze blisko 3 ha.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1496 kor. 95 hal.

Najniższa cena wynosi 997 kor. 97 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzizie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radomyśl, dnia 14. grudnia 1901.

L. cz. E. 1109/1 (9) (63)

Dnia 14 lutego 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym, licytacya 1/6 części realności lwh. 136 gm. Łokutki.

Kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika Tomasza Jaśkiewicza ustanowiono adw. dr. Orłowskiego w Tłumaczu.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, oceniono na 3 6 kor. 76 hal.

Najniższa cena wynosi 204 kor. 50 hal. niżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne i odnoszące się do ej nieruchomości do um-nta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłumacz, dnia 16. grudnia 1901.

L. cz. E. IX. 727/1 (17) (15)

Dnia 5. lutego 1902 godz. 10 przed południem, odbędzie się w sali Nr. 51 sądu tutejszego, licytacya realności lwh. 1645 ks. gr. gm. Przemyśl z przynależytościami.

Realność z przynależytościami oceniono na 43556 kor. 48 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 21910 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Przemyśl, dnia 19. grudnia 1901.

L. cz. E. 1945/1 (11) (10.850)

Na żądanie Dmytra Michajłyszyna, gospodarza w Nadziejowie, odbędzie się dnia 10. lutego 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8 celem zniesienia wspólności, licytacya realności objętej lwh. 917 gminy Nadziejów, ocenionej na 13.974 kor. 58 hal. wraz z przynależnościami, składającemi się z budynków, drzewostanu, inwentarza żywego i martwego.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 13.974 kor. 58 hal.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

C. k. sąd powiatowy, Oddział III.
Dolina, dnia 23. grudnia 1901.

L. cz. E. 1428 1 (4) (53)

Na żądanie Antoniego Bartoszewskiego w Mielnicy, odbędzie się dnia 17. lutego 1902 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Mielnicy, licytacya połowy ciała hipotecznego lwh. 804 ks. gr. Mielnica wraz z przynależnościami, składającemi się z połowy domu mieszkalnego.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 72 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 48 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mielnica, dnia 16. grudnia 1901.

L. cz. E. IX. 1268/1 (12) (81)

Dnia 1. lutego 1902 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sali Nr. 51 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 984 ks. gr. gm. Przemyśl z przynależytościami.

Realność oszacowana na 21.436 kor. 62 hal. przynależytości zaś na 1591 kor. 74 halerzy.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 11.671 kor. 74 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Przemyśl, dnia 24. grudnia 1901.

L. cz. E. 1180/1 (5) (10.969)

Dnia 4. lutego 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego, licytacya 10/20 części realności lwh. 33 ks. gr. gm. kat. Cichawka, Jakóba Pacha, Maryi z Pachów Płachtowej, Katarzyny z Pachów Lusowej, nielet. Małgorzaty i Jana Pachów własnych, tylko z parceli podbudowlanych i gruntowych, na 560 kor. ocenionych, się składających.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 374 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie relicytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby. dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych cząstkach nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Wiśnicz, dnia 14. grudnia 1901.

L. cz. E. 456/1 (16) (179)

Dnia 6. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Szczercu, licytacya realności lwh 169, ks. gr. gm. Łany objętej, wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 1428 kor. 64 hal., przynależności zaś na 108 kor.

Najniższa cena wynosi 1024 kor. 42 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania, i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. sąd powiatowy, Oddział IV.

Szczerzec, dnia 30. grudnia 1901.

L. cz. E. 395/1 (4) (190)

Na żądanie Hindy Grossowej, odbędzie się dnia 30. grudnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15 w Brzesku, licytacya 8,80 z 2/20 części realności lwh. 49 i całej realności lwh. 304, ks. gr. gm. kat. Brzesko.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione na, a to 8 80 z 2/20 części realności lwh. 49 na 92 kor., a realność lwh. 304 na 240 kor.

Najniższa cena wynosi co do 8,80 z 2/20 części realności lwh. 49, kwotę 46 kor., zaś co do realności lwh. 304 kwotę 120 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytncyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydażeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. sąd powiatowy, Oddział IV.

Brzesko, dnia 14. listopada 1901.

L. cz. E. IX 1327 1 (18) (10.913)

Dnia 22. lutego 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sali Nr. 51 sądu tutejszego, licytacya realności lk. 481 w Przemyślu wh. 1486.

Kamienice zlicytować się mające z przynależytościami oszacowane są na 217.301 kor. 25 hal.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 108.651 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie biuro 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Przemyśl, dnia 18. grudnia 1901

L. cz. E. 3778 1 (4) (178)

Na żądanie Samuela Seliga Kriegshabera odbędzie się 28. stycznia 1902 o godz. 10 przed południem w tut. Sądzie licytacya posiadłości lwh. 510, 1 3 części lwh. 455 i 1 4 części lwh. 512 gminy Horbków z domem

Nieruchomości są ocenione: a) lwh. 510 na 619 kor. 27 hal., b) lwh. 455 z domem na 472 kor. 52 hal., c) lwh. 512 na 21 kor. 94 hal.

Najniższa cena wynosi ad a) 412 kor. 84 hal., b) 348 kor. 34 hal., c) 14 kor. 62 hal., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić najpóźniej przy terminie licytacyjnym.

Osoby, dla których jakie prawa na tych nieruchomościach istnieją, lub w toku licytacyi powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sokal, dnia 1. stycznia 1902.

L. cz. E. 1744/1 (6) (176)

Na żądanie c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, zastąpionego przez adw. dr. Goreckiego we Lwowie, odbędzie się dnia 4. lutego 1902 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacya a) połowy ciała hipotecznego whl. 58 ks. gr. gm. kat. Lucza objętego, ś. p. Onufrego Dmytruka Fedora własnej, b) ciała hipot. lwh. 59 tej samej księgi gruntowej objętego, wraz z przynależnościami, składającymi się z chlewu, drzew owocowych i płotów.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione ad a) na 71 kor., ad b) na 437 kor. 21 hal., przynależności zaś ad b) 17 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi ad a) kwotę 47 kor. 34 hal., ad b) kwotę 303 kor. 8 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Peczeniżyn, dnia 30. grudnia 1901.

L. cz. E. 729/1 (12) (10.889)

Dnia 7. lutego 1902 godzina 9, biuro 12, odbędzie się tutaj licytacya realności lwh. 788 gm. Bochnia objętej, z dwu domów czynszowych w dzielnicy Uzbornia lk. 1064 i 1049 położonych i przynależności się składającej.

Oszacowanie 12084 kor.

Najniższa cena 6042 kor.

Warunki i akta do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bochnia, dnia 30. listopada 1901.

L. cz. E. 1840/1 (3) (120)

Na żądanie Małki Teitelbaum, kupcowej w Jabłonowie, odbędzie się dnia 13. lutego 1902 o godz 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya realności lwh. 143 kg. gk. Muszyn objętej wraz z przynależnościami, składającemi się z chaty, szopy, drzew i płotu.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 642 kor. 75 hal., przynależności zaś na 72 kor.

Najniższa cena wynosi 476 kor. 50 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Peczeniżyn, dnia 30. grudnia 1901.

L. cz. E. 1557/1 (2) (10.966)

W sądzie niżej wymienionym, biuro 2, odbędzie się 7. lutego 1902 o 9 rano licytacya realności lwh. 414 gminy Brzyska wola.

Cena szacunkowa 400 kor.

Najniższa oferta 266 kor. 66 hal.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta do przejrzenia w sądzie, biuro 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Leżajsk, dnia 17. grudnia 1901.

Konkursa.

L. 782/II. (184 1—3)

KONKURS

Na posadę ekspedyenta III. klasy 4 stopnia przy c. k. Urzędzie pocztowym w Trześnicy z ryczałtem 756 kor. na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 20. stycznia b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 3. stycznia 1902.

L. 45 (145 2—3)

KONKURS.

Magistrat miasta Doliny na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 26. września i 21. grudnia 1901 rozpisuje niniejszem konkurs na posadę inspektora policyi miejskiej z terminem zgłoszenia do końca stycznia 1902.

Płaca roczna 1000 kor. stabilizacya po roku zadowalniającej służby, 3 pięciolecia po 50 kor. po 15-letniej służbie prawo do emerytury.

Kompetenci wykazać mają nieprzekroczony wiek 35 letni, i posiadanie kwalifikacyi inspektora policyi przepisanej rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1898 l. 25.422 dz. ust. kr. N. 88.

Dolina, dnia 6. stycznia 1902.

Burmistrz.

L. 5398 (90 1—3)

KONKURS

na posadę Kontrolora rachmistrza przy Urzędzie gminnym w Oświęcimie.

Celem obsadzenia posady Kontrolora rachmistrza przy kasie gminnej z płacą roczną 1200 kor. dodatkiem aktywalnym rocznie 200 kor. prawem do dwóch pięcioleci po 100 kor. i prawem do emerytury rozpisuje się konkurs z terminem wnoszenia podań w przeciągu 3 tygodni od dnia ogłoszenia.

Posada nadaną będzie prowizorycznie. Stabilizacya nastąpi po roku zadowalającej służby. Od Kontrolora rachmistrza wymaga się złożenia Kaucyi wysokości 1400 kor.

Obowiązkiem Kontrolora rachmistrza będzie przedewszystkiem załatwiać samoistnie likwidaturą i rachunkowość kasy, sporządzać zamknięcia rachunkowe inwentarze i wykazy tak, że kasyer tylko straca czyli poborem i wypłatą pieniędzy zajmować się winien.

Potrzebne są świadectwa:

1. znajomość języków krajowych,
2. Obywatelstwa austryackiego,
3. nieskazitelnego charakteru,
4. ukończenia przynajmniej czteroklasowej szkoły ludowej.
5. egzaminu państwowego z rachunkowości,
6 świadectwo zdrowia.

Zwierzchność gminna m. Oświęcima.

Oświęcim, dnia 31. grudnia 1901.

L. 10.542 (158 1—3)

KONKURS.

Magistrat miasta Jarosławia rozpisuje niniejszem konkurs na posadę drugiego lekarza miejskiego w Jarosławiu z płacą roczną 1000 koron, kwaterowem 300 koron, prawem do dwóch pięcioleci po 100 koron. Do obowiązków lekarzy miejskich w Jarosławiu należy i zastępstwo weterynarza miejskiego. Ubiegający się o powyższą posadę, która na jeden rok będzie nadaną prowizorycznie, mają wykazać dostateczną fizyczną zdolność, prawo obywatelstwa austryackiego, dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej, praktykę co najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim, nieprzekroczony 40 rok życia.

Podania należy wnosić do Prezydyum Magistratu w terminie do 1. marca 1902.

Magistrat król. wol. miasta.

Jarosław, dnia 9. grudnia 1901.

Wyroki prasowe.

Zl. 292. [10.699]

Das k. k. Landes als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 14. December 1901, Pr. VII 34 1 die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, ausländischen Druckschrift: „Das Geschlechtsleben der Heiligen Ein Beitrag zur Psychopathia sexualis der Asketen und Religiosen von Dr. Med. Fr. Steingiesser, praktischen Arzt, Berlin. Verlag von Hermann Walter, 1902" nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 16. December 1901, Pr. 322/1, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in der Druckerei Al. Matik in Kgl. Weinbergen gedruckten, im Verlage des Vereines „Obcansky klub na Kr. Vinohradech" erschienenen, mit den Worten „Ctenemu obcanstvu na Kr. Vinohradech" beginnenden Druckschrift (Placat) wegen der Stelle von „Znamot, ze" bis „a narodich" nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 16. December 1901, Pr. 323/1, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Vysehrad" vom 13. December wegen der Stelle von „My Cechove" bis „ani možno" des Artikels „Co cekame od ceskeho snemu" nach §§. 63, 64, 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 16. December 1901, Pr. 321/1, die Weiterverbreitung der Nr. 17 der Zeitschrift: „Nase Obrana" vom 13. December 1901 wegen des Artikels: „Knez o knezskych detech" nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 14. December 1901, Pr. 118/1 die Weiterverbreitung der Nr. 142 der Zeitschrift: „Deutsches Volksblatt" vom 13. December 1901 wegen der Stelle von „Und der äußersten" bis „zerbrechen vermag" des Leitartikels: „Die Drohung mit dem Staatsstreich" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 16. December 1901, Pr. 17/1, die Weiterverbreitung der Nr. 51 der Zeitschrift: „Labske Proudy" vom 14. December 1901 wegen der Artikel: „V Koline, 13. prosince 1901" in der Stelle von „Hrozby absolutismu" bis „prilezitost" und des Artikels: „Svuj k svemu" pri vanocnim nakupu von „Již v predeslem" bis „narodohospodarska" nach §§. 65 a, und 302 St. G. verboten.

Zl. 293. [10.722]
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 24 der periodischen Druckschrift: „Freie deutsche Schule" vom 15. Julmonds 2 14 n. Noreja (December 1901) 5. Jahrgang, in der Rubrik „Streiflichter" unter der Marke: „Folgen des" enthaltenen Notiz auf Seite 238 in der Stelle von „Eltern" bis „Rom!" das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.
Wien, am 17. December 1901.

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 18. December 1901. Z. 8963 M. J., der in Budapest erscheinenden Zeitschrift: „Neues kleines Journal" auf Grund des §. 26 der Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 14. December 1901, Pr. 47/1, die Weiterverbreitung der Nummer 501 der Zeitschrift: „Il Popolo" vom 11. December 1901 wegen der Stelle von „si taceiava" bis „il buon ordine" des Artikels: „Ai signori gendarmi di Levico" nach §. 24 Pr. G.; wegen der Notiz: „Sequestro" nach §. 300 St. G., wegen der Stelle von „Il verdetto e molto" bis „gli innocenti" der Notiz: „Corte d'assise" nach §. 300 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 14. December 1901, Pr. 46/1, die Weiterverbreitung der Nummer 500 der Zeitschrift: „Il Popolo" vom 10. December 1901 wegen des Artikels: „Le leggi son, ma chi pon mano ad esse" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 14. December 1901, Pr. 48/1, die Weiterverbreitung der Nr. 50 der Zeitschrift: „Fede e lavoro" vom 13. December 1901 wegen der Stelle von „lo stesso Popolo" bis „i giusti" des Artikels: „Processi e nasi" nach §. 24. Pr. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 15. December 1901, Pr. 68/1, die Weiterverbreitung der Nr. 48 der Zeitschrift: „Srpski Glas" vom 13. December 1901 wegen des Artikels: „Izbori" in der Stelle von „to je c. k. Dalmatinska" bis „Madzarske i Galicije"; von „no dok se od jedne" bis „Zakona o izborima"; von „Poste se je dakle Katarsko" bis „biva Dr. Pera Klaica"; von „Telegram sto je stigao" bis „porezu platiti", sowie wegen des Artikels: „Izborna. Bruka" von „Gosp. je Simic" bis „ipak nece je pregazili" nach §. 300 St. G. verboten.

Zl. 294. [10.748]
Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 18. December 1901, Pr. V. 43/1, die Weiterverbreitung der Nr. 181 der Zeitschrift: „Il Popolo Istriano" — Pola, vom 14. December 1901 wegen der Stelle von „Le tristi condizioni fatte" bis „solidarieta nazionale des Artikels: „Il grande convegno di domani a Trieste" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 18. December 1901, Pr. VIII. 98/1, die Weiterverbreitung der Nr. 24 der Zeitschrift: „Unverfälschte deutsche Worte" vom 16. Julmonds 2014 (1901) wegen der Stellen von „dieses Werk, das" bis „lehrten, auch gelungen" sammt Fußnote des Artikels: „Oesterreich-Ungarn in Wort und Bild" nach §. 64 St. G, von Richtigzustellen wäre" bis „Vorschriften des Talmund!³)" sammt Fußnote desselben Artikels nach §. 302 St. G.; von „Manche Römlinge haben" bis „Wien gehabt haben" des Artikels: „Ein Streiflicht auf den gewissen Reliquiencult der römischen oder Papstkirche"; von „und ihre sonderbaren" bis „Pec. Vienne 1731" des Artikels: „Ein seltenes Buch" und von „das ist nicht" bis „aufbäumt, zu betäuben" des Artikels: „Sprache und Glaubensthum" nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 18. December 1901, Pr. 85/1, die Weiterverbreitung der Nr. 50 der Zeitschrift: „Die deutsche Warte" vom 14. Julmonds 1901 wegen der Stelle von „Es ist doch eine allbekannte" bis „handeln können" des Artikels: „Clericale und Alldeutsche über den Fall Wolf" nach §. 303 St. G. verboten

Zl. 295. [10.781]
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 19 December 1901, Pr. IX. 170/1, die Weiterverbreitung der Nr. 347 der Zeitschrift: „La Tribuna" ddo Rom, 15. December 1901 nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1901, Pr. I 326 1, die Weiterverbreitung der im Verlage des Franz Hajsman in Kopist erschienenen Zeitschrift: „Hornicke Listy, Listy neodvisleho hornictva" (Druck von F. Neubert Schlan) wegen der Stelle von „My anarchiste" bis „zcela zbytecnym" des Artikels: „Jak anarchiste rozumi statum" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1901, Pr. 327/1, die Weiterverbreitung der Nr. 101 der Zeitschrift: „Svoboda" vom 17 December 1901 wegen der Stelle von „Prihlize je k pomerum" bis „pevnejsi nez dosud stavaji" des Artikels: „Zalezitosti strany" nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1901, Pr. 121/1, die Weiterverbreitung der Nr. 98 der Zeitschrift: „Neudeker Volksblatt" vom 18. December 1901 wegen der Stelle von „Daß das Judenthum" bis „Volksthumsgipfeln" des Artikels: „Politisch-nationaler Arbeiterbund" nach §. 302 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1901, Pr. 120/1, die Weiterverbreitung der Nummer 98 der Zeitschrift: „Graslitzer Volksblatt" vom 18. December 1901 wegen der Stelle von „Daß das Judenthum" bis „Volksthumsgipfeln" des Artikels: „Politisch-nationaler Arbeiterbund" nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 19. December 1901, Pr. 119/1, die Weiterverbreitung der Nr. 98 der Zeitschrift: „Falkenau-Königsberger Volksblatt" vom 18. December 1901 wegen der Stelle von „Daß das Judenthum" bis „Volksthumsgipfeln" des Artikels: „Ploitisch-nationaler Arbeiterbund" nach §. 302 St. G verboten.

Zl. 296. [10.837]
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 51 der periodischen Druckschrift: „Volksbote (Wähler)" vom 19. December 1901 auf Seite 1 enthaltenen Artikel mit Ueberschrift: „Streiflichter" unter der Marke „Die österreichischen Bischöfe" in der Stelle von „Die österreichischen bis „kann niemand stören?!" das Vergehen nach §. 303 St. G., begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und gemäß nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.
Wien, am 21. December 1901.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1901, Pr. 328/1, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Sbornik mladeze socialne-demokraticke" vom 15. December 1901 wegen der Stelle von „Tedy nestaci" bis „jarni rekrutyrky" des Artikels: „Jobovy zvesti" nach §. 300 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1901, Pr. 113/1, die Weiterverbreitung der Nr. 48 der Zeitschrift: „Alldeutsche Wacht" vom 14. December 1901 wegen des Artikels: „Wie der Reptilienfond arbeitet" und wegen des Artikels: „Sind die Radikalen eine staatserhaltende Partei?" in der Beilage „Turner Zeitung" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1901, Pr. 70/1, die Weiterverbreitung der Nr. 101 der Zeitschrift: „Freigeist" vom 17. December 1901, wegen der Stelle von „Niemand wird sich also wundern" bis „wie gesagt Niemand wundern" des Artikels: „Muth" nach §. 491 St. G. und Art. V. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G.Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 20. December 1901, Pr. 74/1, die Weiterverbreitung der Nr. 51 der Zeitschrift: „Cesko-slovanske delnicke rozhledy" vom 20. December 1901 wegen der Stele von „Licomernik obleceny" bis „povstaly stale roztrzky" des Artikels: „Nabozenstvi a nabozenska svoboda" nach §. 303 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. P. I. 122/1 (2) (10.810 1—3)
C. k. Sąd powiatowy Sekcya II. oddział I. we Lwowie zawiadamia, że Anna Stopczyńska z Jaryczowa nowego uznana niewłasnowolną z powodu choroby umysłowej. Kuratorem Bartek Kopczak w Jaryczowie nowym.
Lwów, dnia 28. października 1901.

L. cz. P. 112/1 (9) (10.773 1—3)
Hersch Abend z Niemirowa uznany umysłowo chorym. Kuratorem ustanowiony Schulim Wachs z Niemirowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Niemirów, dnia 7. grudnia 1901.

L. cz. P. 101/1 (4) (10.793 1—3)
Krystyna Sorańska z Mochnatego została uznaną marnotrawną, kuratorem tejże mianowany Mikołaj Sorański tamże.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borynia, dnia 3. października 1901.

L. cz. P. 163/1 (4) (10.798 1—3)
Marya z Dedeluków Winniczuk z Baliniec uznana marnotrawczynią.
Kurator Wasyl Ołeksiuk Nykoły z Baliniec.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Gwoździec, dnia 6. października 1901

L. cz. L. 8/1 (4) (10.800 1—3)
Andrzej Urszulak z Ceniowa został uznany marnotrawcą a kuratorem jego ustanowiono Tymka Standreta z Ceniowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kozowa, dnia 29. października 1901.

L cz. L. 12/1 (3) (10.769)
Fischel Schlam racte Godfried z Jaworowa uznany umysłowo chorym kuratorem ustanowiono Dawida Schlama z Jaworowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jaworów, dnia 25. listopada 1901.

L. cz. P. 193/1 (1) (10.716)
Iwana Gałuszkę, tracza z Kulikowa uznano marnotrawnym, kuratorem ustanowiono Hryńka Gałuszkę z Kulikowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kulików, dnia 31. listopada 1901.

L. cz. I. 29/1 (4) (10.743)
Dla umysłowo niedołężnej Reginy Dziubasik z Pietrzykowic ustanowiono kuratorem Szczepana Barona z Pietrzykowic.
C. k. Sąd powiatowy.
Żywiec, 11. grudnia 1901.

L. cz. P. X. 240/1 (6) (10.759)
Franciszek Figiel w Krakowie uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiony Jan Kurleta w Rajsku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Kraków, dnia 30. listopada 1901.

L. cz. P. 110/1 (5) (10.670)
Gabryel Nowicki z Czarny uznany umysłowo niedołężnym, kuratorem jego Antoni Gambal z Czarny.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Grybów, 17. grudnia 1901.

L. cz. A. 428/1 (3) (10.638)
Katarzyna Rączkowska ze Stróżówki, lat 46 licząca, stanu wolnego, uznana umysłowo chorą, a kuratorem jej ustanowiony Jan Pawłowski ze Stróżówki.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gorlice, dnia 3. grudnia 1901.

Firmy.

L. cz. Firm. 2193/1 (10.834 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że w roku 1902 ogłaszane będą wpisy do rejestru handlowego w czasopismach "Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister", „Gazeta Lwowska", i „Przegląd prawa i administracyi", wpisy zaś do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych tylko w Gazecie Lwowskiej.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 21. grudnia 1901.

L. cz. Praes. 3211 23/1 (10.663 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłaszać będzie w roku 1902 wpisy uskutecznione w rejestrze dla spółek zarobkowych i gospodarczych w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej, zaś wpisy uskutecznione w rejestrze handlowym w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej, oraz w dzienniku „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister".
Wadowice, 16. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 313/1 (10.730 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie ogłaszać będzie w roku 1902 wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach "Gazeta Lwowska", „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister" i w „Przeglądzie prawa i administracyi", zaś wpisy do rejestra spółek gospodarczych i zarobkowych w czasopismach „Gazeta Lwowska" i w „Przeglądzie prawa i administracyi".
Złoczów, dnia 16. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 166/98 (165 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku wiadomo czyni, że w roku 1902 będzie ogłaszać wszelkie wpisy w rejestrze handlowym w piśmie „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister" w „Gazecie Lwowskiej" i w „Przeglądzie prawa i administracyi", wpisy zaś w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przeważnie ii w „Gazecie Lwowskiej".
Sanok, 5. stycznia 1902.

L. cz. Firm. 170/1 (Stow. I. 236) (10.701 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wpisanie do rejestru dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Kołaczycach Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną" iż to Towarzystwo na podstawie uchwały dnia 17. lutego 1901 na walnem zgromadzeniu członków powziętej rozwiązanem zostało.
Wierzyciele tego stowarzyszenia zostają zawezwani, aby się z swymi pretensyami do członków Dyrekcyi Leiba Teitelbauma i Mojżesza Teitelbauma zgłosili.
Jasło, dnia 19. października 1901.

L. cz. Firm. 360/1 (128)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie podaje do wiadomości, że wpisy do rejestru handlowego ogłaszane będą w roku 1902 w czasopiśmie „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister" tudzież w „Gazecie Lwowskiej" i w „Przeglądzie prawa i administracyi", natomiast wpisy do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w „Gazecie Lwowskiej" i „Przeglądzie prawa i administracyi".
Stanisławów, dnia 24. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 222/1 (10.787)
W roku 1902 ogłaszane będą wpisy do rejestru handlowego w wydawanem przez c. k. Ministerstwo handlu czasopiśmie „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister" jakoteż w „Gazecie Lwowskiej" i w „Przeglądzie prawa i administracyi", zaś wpisy do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej" i w „Przeglądzie prawa i administracyi".
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Kołomyja, dnia 21. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 508/1 (10921)
W roku 1902 ogłaszane będą wpisy tu tejszego Trybunału do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych i spółkowych w wydawan m we Wiedniu przez c. k. Ministerstwo handlu pismie „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister" i w „Gazecie Lwowskiej", zaś wpisy do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej".
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Brzeżany, dnia 26. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 182/1 (10.558)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, iż c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie przeznaczyło na rok 1902 czasopisma do ogłaszania wpisów do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych i spółkowych „Gazetę Lwowską" i „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister" a dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych „Gazetę Lwowską".
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, 13. grudnia 1901.

L. cz. Prez. 3489 2/1 (10.603)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że wpisy do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych i spółkowych ogłaszać będzie w r. 1902 w „Gazecie Lwowskiej" i w „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister", zaś co do stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej".
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnow, 13. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 1806 poj. III. (125) (10.616)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma „Leib Dicker" została dnia 10. października 1901 wpisaną do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych i że przy tem uwidoczniono, że siedzibą firmy jest Lwów, że właścicielem tej firmy jest Leib Leon Dicker, który firmę w ten sposób podpisywać będzie, że brzmienie firmy własnoręcznie wypisze, że wreszcie przedmiotem przedsiębiorstwa jest szynkarstwo.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 15. października 1901.

G. Zl. Firm. 2086 sp. II. (161) (10.617)
Vom Lemberger k. k. Landes als Handelsgerichte wird kundgemacht, dass am 23. November 1901 im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen bei der Firma „R. Dittmar" der offene Gesellschafter Otto Rint über dessen Ableben gelöscht wurde.
K. k. Landes als Handelsgericht, Abtheilung IV.
Lemberg, am 27. November 1901.

L. cz. Firm. 175/1 (10.623)
Wpisuje się do rejestru dla spółek handlowych zgłoszoną przez Józefa Herscha Hellera i Lipy Hellera kupców w Kołomyi istniejącej od czerwca 1899 i polegającej na ustnej umowie firmę „Handel starem żelazem w Kołomyi" po niemiecku „Alteisen-Handlung in Kolomea", którą powyżsi właściciele firmy podpisywać będą w ten sposób, iż pod napisem lub pod wyciśnięciem stampilii firmy powyższej, którykolwiek z nich wypisze słowa „Bracia Heller" po niemiecku „Brüder Heller".
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Kołomyja, dnia 31. października 1901.

L. cz. Firm. 1878 sp. III. (94) (10.698)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma „Fialla & Heller" została dnia 15. października 1901 wykreśloną z rejestru handlowego dla firm spółkowych.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 20. października 1901.

G. Zl. Firm. 285/1 (10.626)
Vom k. k. Kreis-Gerichte als Handels Gerichte Abth. IV. in Sambor wird bekannt gemacht, dass die Firma „Dampfsäge Holzmann Kohn & Comp. zu Sianki" wegen Aufgebung des Geschäftes, aus dem Handelsregister für Gesellschaftsfirmen gelöscht wurde.
Sambor, den 23. November 1901.

L. cz. Firm. 2089. sp. III. 236. (10.405)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma „J. M. Hoffmann" została dnia 25. listopada 1901, wykreśloną z rejestru handlowego dla firm pojedyńczych a wpisaną do rejestru handlowego dla firm spółkowych i że przy tem uwidoczniono, że siedzibą firmy jest Lwów, że właścicielam firmy i jej wspólnikami są na podstawie dekretu dziedzictwa c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 8 października 1892 L. 18127 wydanego po śp. Maurycym Hoffmannie tegoż synowie: 1 Jan Michał Emil 3 im. Hoffmann, 2) Maurycy Wincenty Leon tr. im Hoffmann, 3) Aleksander Franciszek Wiktor tr. im. Hoffmann tudzież ma łoletni, 4) Stanisław Karol dw. im Hoffmann i 5) Władysław Ludwik dw. im. Hoffmann i że na podstawie umowy zawartej dnia 16. listopada 1901 pomiędzy powyższymi trzema pełnoletnimi spólnikami tj. Janem Michałem Emilem tr. im., Maurycym Wincentym Leonem tr. im i Aleksandrem Franciszkiem Wiktorem tr. im. Hoffmannami i p. Janem Ludwikiem Seferowiczem jako opiekunem nieletnich Stanisława Karola dw. im i Władysława Ludwika dw. im. Hoffmannów, i przez c. k. sąd powiatowy S. I we Lwowie jako władzą nadopiekuńczą tychże nieletnich w dniu 19. listopada 1901, Pt V. 233 163 zatwierdzonej, do zastępstwa firmy na zewnątrz i jej podpisywania upoważnionym jest Maurycy Wincenty Leon tr. im. Hoffmann, Jan Michał Emil tr. im. Hoffmann i Aleksander Franciszek Wiktor tr. im. Hoffmann, i że zastępstwo to i podpisywanie firmy wykonane być ma kolektywnie w ten sposób, iż pod brzmieniem firmy podpisze się zawsze Maurycy Wincenty Leon tr. im. Hoffmann a obok niego położy swój własnoręczny podpis albo Jan Michał Emil tr. im. albo Aleksander Franciszek Wiktor 3 im. Hoffmann, a to pierwszy słowami „Jan Hoffmann", drugi słowami „Aleksander Hoffmann".
C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 29. listopada 1901.

L. cz. Firm. 831 spół. II. 536. (10.526)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru dla spółek handlowych przy firmie Spółka akcyjna dla przemysłu naftowego Trzebinia członka Rady zawiadowczej Andrzeja hr. Potockiego który ustąpił i wpisanie nowych członków Rady zawiadowczej, Excell. Adama Jędrzejowicza, właściciela dobr w Sarzmieściu i PP Dra. Józefa Henscha w Krzeszowicach i Alfreda Ostersetzera w Wiedniu.
Powyżsi nowi członkowie Rady zawiadowczej, tudzież dawniej wybrani członkowie tejże rady Wilhelm Robert Huber, Adam hr. Skrzyński i Antoni hr. Wodzicki będą podpisywać firmę wedle wzoru podpisów w aktach sądowych zachowanego.
Kraków, dnia 19. listopada 1901.

L. cz. Firm. 293/1 (10.418)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze zawiadamia że do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych wpisano firmę: „ogólne kredytowe galicyjskie Towarzystwo urzędnicze w Turce koło Chyrowa" stowarzyszenie z ograniczoną poręką zawiązane na podstawie statutów z dnia 4. października 1901 z nadmienieniem że przedmiotem Stowarzyszenia jest udzielanie kredytu członkom i obracanie ich kapitałami w granicach ustawy że czas Stowarzyszenia jest nieograniczony, że wybrano dyrektorami Kazimierza Granatowskiego c. k. starszego geometrę ewidencyjnego, Zachariasza Bardacha c. k. weterynarza powiatowego i Tadeusza Zajączkowskiego c. k. adjunkta podatkowego, zaś zastępcami Pantalemona Piórko c. k. oficyała sądowego Stefana Kordasiewicza c. k. adjunkta podatkowego i Antoniego Steneckiego c. k. kancelistę sądowego wszystkich w Turce, że udział każdego członka wynosi najmniej pięćdziesiąt a największej pięćset koron i może być spłacony albo w całości na raz jeden albo w ratach miesięcznych co najmniej po dwie korony, że za zobowiązanie stowarzyszenia ręczy każdy członek nietylko kwotą spłaconego udziału ale nadto jeszcze dalszą kwotą równającą się jednokrotnej wysokości wpłaconego udziału t. j. z ograniczoną poręką, że obwieszczenia stowarzyszenia mają by ogłoszone w gazecie urzędowej i w dwu z dzienników krajowych, a to: jednym polskim, i jednym ruskim, że firmę stowarzyszenia podpisują pod wyciśniętą stampilią dwaj członkowie Dyrekcyi lub ich zastępcy.
Sambor, dnia 23. listopada 1901.

L. cz. Firm. 646/01 poj. II. str. 20. (10.528)
Das k. k. Kreis als Handelsgericht in Przemyśl macht kund, dass am 23. November 1901 im Register für Einzelfirmen bei der Firma Josef Pressburger eingetragen wurde statt des bisherigen verstorbenen Inhabers der oberwähnten Firma der nunmehrige Inhaber Dawid Pressburger Kaufmann in Wien wohnhaft ferner dass das unter der obigen Firma betriebene Unternehmen am 4. September 1901 an Dawid Pressburger übergieng".
Przemyśl, dnia 30. November 1901.

L. cz. Firm. 1804 (poj. III. 126) (10.747)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma: „Franciszek Żytny" została dnia 11. października 1901 wpisaną do rejestru handlowego dla firm pojedynczych i że przy tem uwidoczniono że siedzibą firmy jest Lwów, że właścicielem jej jest Franciszek Konstanty 2-im Żytny, który firmę w ten sposób podpisywać będzie, że brzmienie firmy własnoręcznie wypisze, że wreszcie przedmiotem przedsiębiorstwa jest rzeźnictwo i sprzedaż mięsa.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 15. października 1901.

L. cz. Firm. 469/01 (10.750)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 25. października 1901. Firm 445/1 wpisano dnia 26. października 1901 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych firmę: „Przedsiębio swo dzierżawy majętności Horodków ad Jawcze" którą właściciel w Horodkowie zamieszkały sam wykonywać będzie i podpisywać przez położenie swego całego imienia i nazwiska.
Brzeżany, dnia 8. listopada 1901.

L. cz. Firm. 294/1 (10.84.)
C. k. Sąd obwodowy Oddział V. w Samborze jako Sąd handlowy ogłasza że wpisał do rejestru spółek handlowych firmę „Chaja Reizel Halpern i Osias Halpern" jawną spółkę handlową w Starym Samborze z nadmienieniem że spółka ta rozpoczęła w czerwcu 1901 swą działaluość, że przedmiotem przedsiębiorstwa jest handel towarami korzennymi, że właścicielowi tego handlu są Chaja Reizla i Ozyasz Halpern w Starym Samborze że spółkę tę każdy ze spólników podpisywać będzie nazwaną firmę przez położenie pod nazwą firmy własnego imienia i nazwiska.
Sambor, dnia 23. listopada 1901.

L. cz. Firm. 689/1 (10.910)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 6. grudnia 1901. wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Nadzieja" stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w Sądowej Wiszni, że walne zgromadzenie zebrane 28. października 1901 zatwierdziło wybranego przez Radę nadzorczą w miejsce dyrektora Emila Kiszelki, który ustąpił, dyrektora Józefa Szepietowskiego.
Przemyśl, 14. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 287 stow. II. 818. (10.562)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano, że zawiązało się na podstawie statutów z dnia 24. lutego 1901 roku stowarzyszenie pod firmą Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Uściu zielonem stowarzyszenie z ograniczoną poręką, celem stowarzyszenia jest udzielanie kredytu członkom i obracanie ich kapitałami, wybrano dyrektorami: Wolfa Leiba Dawida, Andrzeja Niedzielskiego i Mosesa Dawida zamieszkałych w Uściu zielonem.
Ogłoszenia stowarzyszenia mają być ogłoszone w jednym z dzienników lwowskich odpowiedzialność członków rozciąga się do trzykrotnej kwoty deklarowanych udziałów.
Firmę stowarzyszenia podpisują pod wyciśniętą stampilią dwaj członkowie dyrekcyi.
Stanisławów, d. 28. października 1901.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C I. 3/2 (180 1—3)
Przeciw Schulimowi Akselrad którego miejsce pobytu jest nieznane wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Żurawnie przez Gadaliego Lempert pozew o uznanie kontraktu najmu za rozwiązany i zapłacenie kwoty 160 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 7. lutego 1902 o godz. 9 przed południem biuro Nr. 1.
Celem strzeżenia praw Schulima Akselrada ustanawia się Pana c. k. notaryusza Jana Ludkiewicza w Żurawnie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Schulima Akselrada w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żurawno, dnia 2. stycznia 1902.

L. cz. A. 304/1. (10.778 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie, podaje do wiadomości, iż dnia 30. marca 1897 zmarła Marya Achlemijczukowa w Rusowie z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli, którym ustanowiła dziedzicami dzieci Wasyla i Martę Achlemijczuków, z których Marta Achlemijczuk umarła, a przez głowę jej jest powołany do spadku jej ojciec Ołeksa Achlemijczuk Jurko. Sąd nie znając pobytu Ołeksy Achlemijczuka, wzywa go, ażeby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia pojawienia się wyrażonego, zgłosił się w tymże Sądzie i wniósł oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Tanazym Mełnyczukiem dla niego ustanowionym.
C. k. Sąd powiatowy Oddział V.
Śniatyn, dnia 4. grudnia 1901.

L. cz. A. 302/99 (15) (10.772 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnej, podaje do wiadomości, że dnia 9. czerwca 1869 zmarł w Nadwórnej bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Zallel Glaubhardt. Gdy dziedzice nie są wiadomi, wzywa się wszystkich, którzyby rościli prawa do tego spadku, by w przeciągu roku, licząc od dnia wydania tego edyktu, złożyli oświadczenie do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu, zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wniosą oświadczenie i wykażą tytuł dziedziczenia.
Gdyby nikt do spadku się nie zgłosił, zostanie spadek wydany c. k. Skarbowi Państwa, jako dobro bezdziedziczne. Kuratorem spadku ustanowiono Maksymiliana Finkelsteina z Nadwórnej.
Nadwórna, dnia 30. października 1901.

L. cz. A. VI 367/1 (3) (10.706 1—3)
Podpisany Sąd powiatowy podaje do wiadomości iż dnia 13. sierpnia 1901 zmarła w Kołomyi śp. Helena z Kochów 1o v. Briffen 2o v. Kozłowska pozostawiwszy w spadku kilka tysięcy koron.
Sąd ten niemając wiadomości czy i które osoby mają z ustawy do jej spadku prawo, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegobądź tytułu prawnego rościli prawo do tego spadku by w przeciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu zgłosili się tu z prawami swoimi i wykazując swe prawo dziedziczenia, wnieśli dotyczące oświadczenie, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem adwokat dr. Dawid Józef Hescheles ze Lwowa ustanowionym został kuratorem, przeprowadzonym były z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się dziedzicem i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem cały spadek zostałby Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny wydanym.
C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział VI.
Lwów, dnia 29. listopada 1901.

L. cz. IV. 81/91 (24) (10.797 1—3)
Dnia 23. listopada 1888 zmarła w Kułaczkowcach bez ostatniej woli rozporządzenia Julianna z Wasylewskich Tarnowiecka.
Ponieważ miejsce pobytu jej spadkobierczyń Michaliny Krzemińskiej lub Krzywińskiej i Maryi Garowskiej nie jest wiadomem, wzywa się je, ażeby w przeciągu roku w sądzie tutejszym się zgłosiły i do spadku się oświadczyły, gdyż inaczej spadek ze zgłoszonymi spadkobiercami i ich kuratorem Maryanem Nowickim przeprowadzi się.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Gwoździec, dnia 7. listopada 1901.

L. cz. A. 228/1 (7) (10.825 1—3)
Stefana Hryńko, z miejsca pobytu i życia niewiadomego, zawiadamia się, że brat jego Jan Hryńko z Dobrej, tamże dnia 15. maja 1899 bez pozostawienia ostatniej woli zmarł. Celem wniesienia oświadczenia do spadku, wzywa się tegoż, ażeby do roku tym pewniej w tutejszym Sądzie się zgłosił i swe oświadczenie do spadku po śp Janie Hryńku wniósł, gdyż w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającemi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Michałem Hryńkiem, przeprowadzonym zostanie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bircza, dnia 2. września 1901.

L. cz. A. 460/00 (6) (10.775 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rawie, podaje do wiadomości, że Wojciech Mrozowski zmarł w Sotyliczu dnia 17. sierpnia 1900 z pozostawieniem testamentu z niewiadomej daty, w którym żonę swą Elżbietę Mrozowską ustanowił dziedziczką, a córkę Emilię 1 o. Myszczyszyn 2 o. Górską, wykluczył od dziedziczenia, nie pozostawiając jej nawet części obowiązkowej.

Gdy Emilii 1 o. Myszczyszyn 2 o. Górskiej przysługują prawa do spadku z ustawy, a miejsce jej pobytu nie jest znanem, przeto wzywa się ją, by w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, zgłosiła się w podpisanym Sądzie i wniosła oświadczenie do spadku, gdyż w prreciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem Janem Słowickim z Polityczą.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.

Rawa, dnia 16. listopada 1901.

L. cz. A. 181/00 (11) (10.824 1—3)

Michała Horbów, z miejsca pobytu i życia niewiadomego, zawiadamia się, że dla niego kuratora w osobie Wasyla Horbów z Leszczawy dolnej ustanowiono i zarazem wzywa go się, ażeby w tutejszym Sądzie się zgłosił, lub swego zastępcę zamianował, gdyż w przeciwnym razie Wasyl Horbów go w sprawie spadkowej po ś. p. Mikołaju Horbów, aż do jego zgłoszenia się zastępywać będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bircza, dnia 30. listopada 1902.

L. cz. A. 372/1 (5) (10.796 1—3)

Wzywa się niewiadomą z miejsca pobytu Zyfię Stefaniuk by w przeciągu jednego roku od daty edyktu do spadku po Iwanie Stefaniuk zmarłym 18. lutego 1901 r. w Dawidkowcach się oświadczyła lub w tym celu pełnomocnika ustanowiła w przeciwnym razie spadek przez kuratora Ilka Łysicia przyjętym i w Sądzie przechowanym będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Ozortków, dnia października 1901.

L. cz. Nc. I. 1266/99 (10.795 1—3)

Nieobecnej Katarzyny Kowalskiej z Nahujowic ma być doręczoną uchwała tabularna z 26. czerwca 1901 l. Nc. I. 1266/a, którą dozwolono na sprostowanie przez gr. 5908 w Nahujowicach.

Ustanowiony dla powyższej kuratora adwokata Dra Zeilcza będzie ją zastępował dopokąt się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.

Drohobycz, dnia 21. września 1901.

L. cz. A. 95 00 P. 55/00 (9) (10.854 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach Oddział IV. podaje do wiadomości, że Paweł Hrankowski zmarł dnia 10. września 1899 w Kluwińcach i pozostawił pisemne ostatniej woli rozporządzenie z daty Kluwińce 29. sierpnia 1899.

Uchwałą tegoż sądu z dnia 15. kwietnia 1900 l. cz. A. 95 00 P. 55/00 (1) uznano powyższe rozporządzenie ostatniej woli ś. p. Pawła Hrankowskiego za kodycyl i wdrożono postępowanie spadkowe na podstawie ustawy.

Pomiędzy innymi powołani są do spadku jako dziedzice ustawniczy Marya zam. Bilska i Michał Hrankowski córka i syn ś. p. Pawła Hrankowskiego.

Gdy miejsce pobytu tych oboje nie jest znanem wzywa się ich, ażeby w przeciągu roku od daty tego edyktu zgłosili się w sądzie wyżej powołanym i wnieśli oświadczenie do spadku, gdyż wrazie przeciwnym zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nieobecnych kuratorem Piotrem Muszyń z Kluwiniec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kopyczyńce, dnia 24. stycznia 1901.

L. cz. A 224/1 (2) (10.774 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimie, wzywa nieznanych mu spadkobierców Scheindli Stannerowej, dnia 21. sierpnia 1901 w Oświęcimie zmarłej, aby w przeciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu do spadku po Scheindli Stannerowej przy wykazaniu tytułu dziedziczenia się oświadczyli, w przeciwnym razie spadek ten z tymi spadkobiercami, którzy się doń oświadczyli i tytuł dziedziczenia wykazali, przeprowadzonym i w masie ich roszczeń przyznanym im będzie, a nieprzyjęta część spadku, lub gdy nikt oświadczenia nie wniósł, cały spadek jako bezdziedziczny Skarbowi oddany będzie.

C. k. Sąd powiatowy Oddział I.

Oświęcim, dnia 5. listopada 1901.

L. cz. A. 555/1 (5) (10.872 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rawie, podaje do wiadomości, że dnia 1. lipca 1901 zmarł w Rudzie lubyckiej Tymko Kondratowicz, do którego spadku, powołanym jest z ustawy między innymi siostrzeniec spadkowy Maksym Żołądek. Gdy miejsce pobytu Maksyma Żołądka nie jest podpisanemu Sądowi znanem, wzywa się go, by w ciągu roku, licząc od daty tego edyktu, zgłosił się tymże Sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami i jego kuratorem adwokatem drem Adolfem Segalem z Rawy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rawa, dnia 27. listopada 1901.

L. bz. Cg. 162/1 (1) (10.788)

Przeciw Tekli Wielogłowskiej i Józefie z Wielogłowskich Koczanowiczowej których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Wandę z bar. Gotkowskich Niwicką pozew o umorzenie wpisu hipotecznego odnośnie do dóbr tab. Swidnik wyżni lwh. 782.

Celem strzeżenia praw tychże pozwanych ustanawia się Pana adw. dra Gałkiewicza w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych niewiadomych z miejsca pobytu w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki one w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 9. grudnia 1901.

L. cz. Cg. I. 152/1 (2) (166)

Przeciw Matyldzie Rampelt której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Wadowicach przez Bursę imienia Stefana Batorego w Wadowicach pozew o uznanie za zgasłe pretensyi 600 złr. Mk. 60 złr. Mk. i 5 złr. 90 ct. Mk zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono ponowną pierwszą audyencyę na 16. stycznia 1902, godzinę $9^3/_4$ przed południem.

Celem strzeżenia praw Matyldy Rampelt ustanawia się Pana dra Józefa Korna adwokata w Wadowicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Matyldę Rampelt w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Wadowice, dnia 2. stycznia 1902.

L. cz. Praes. 18 (prez. 18 l/2 (162)

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych przy Sądzie krajowym w Krakowie na I. kadencyę rozpoczynającą się dnia 3. lutego 1902 o godzinie 9 rano. Wiceprezydenta sądu krajowego Dra. Juliana Prus Morelowskiego, zaś zastępcami przewodniczącego radcę Sądu krajowego wyższego Antoniego Wawrauscha oraz radców sądu krajowego Wilhelma Ursla, Zdzisława Katyńskiego Hieronima Błonarowicza, Mieczysława Turowicza i Karola Kulikowskiego.

„Prezydyum c. k. Sądu krajowego karnego.

Kraków, dnia 3. stycznia 1902.

L. cz. Cw. 1181/1 (1) (10.791)

Przeciw Mechlowi Teitelbaum, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Bank dla handlu i przemysłu w Samborze pozew o zapłacenie sumy wekslowej 149 kor.

Na podstawie pozwu wydano dnia 18. grudnia 1901 l. cz. Cw. 1181/1 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Mechla Teitelbauma ustanawia się Pana adw. Dr. Budzynowskiego w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Sambor, dnia 18. grudnia 1901.

L. cz. C. III. 276/1 (2) (122)

Przeciw Antoniemu Wicherskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tarnobrzegu przez Eugenię Siekierską z Łazan pozew o zapłacenie 320 kor.

Na podstawie pozwu z 16. grudnia 1901 C. III. 276/1 (1) wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 4. lutego 1902 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Antoniego Wicherskiego ustanawia się Pana Ignacego Barszcza wójta w Woli gotego kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Antoniego Wicherskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnobrzeg, 31. grudnia 1901.

L. cz. 2026/1 (123)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. w Żółkwi oznajmia, iż c. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie wniosła prośbę o bezciężarowe wydzielenia niektórych gruntów gminy Kunin i przyłączenie ich do hipotecznej księgi kolei żelaznej Lwów Bełzec (Tomaszów).

Termin zgłoszeń wypływa z dniem 20. marca 1902.

Prośbę i jej załączniki przejrzeć można w podpisanym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Żółkiew, dnia 20. grudnia 1901.

L. cz. Praes. 13.988 (5 Z W/1) (159)

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie, zgodnie z wnioskiem c. k. Namiestnictwa we Lwowie, mianuje w myśl §. 24. ust. z dnia 18. lutego 1878 Nr. 30 Dz. u. p. dla okręgu krakowskiego c. k. sądu krajowego wyższego do ocenienia wynagrodzeń z powodu zakładania, lub ruchu kolei żelaznych:

a) z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Zygmunta Barona Gostkowskiego, dzierżawcę dóbr w Gorzycach (powiat Dąbrowa),

2. Władysława Riegera, właściciela dóbr w Zimnej wodzie (powiat Jasło),

3. Jana Skirlińskiego, właściciela dóbr w Kryspinowie (powiat Kraków),

4. Dra Stefana Skrzyńskiego, właściciela dóbr w Karniowicach (powiat Kraków),

5. Karola Gostyńskiego, zarządcę dóbr Potok (pow. Krosno),

6. Mieczysława Artwińskiego, właściciela dóbr w Kleszowie (powiat Mielec),

7. Feliksa Kwiatkowskiego, właściciela dóbr w Lisowsku (pow. Mielec),

8. Bolesława Targowskiego, właściciela dóbr w Tokarni (powiat Myślenice),

9. Dra Jana Zdunia, właściciela dóbr Raba wyżna i Sieniawa (powiat Nowy Targ),

10. Zdzisława Wolskiego, właściciela dóbr w Siermowie (powiat Przeworsk),

11. Stanisława Dydyńskiego, administratora dóbr w Strzyżowie.

12. Władysława Artwińskiego, dzierżawcę dóbr w Koszycach wielkich (powiat Tarnów),

13. Augusta Estereichera, administratora dóbr Świerczków (powiat Tarnów),

14. Antoniego Güntera, właściciela dóbr w Facimiechu (powiat Podgórze),

15. Dra Franciszka Łubieńskiego, właściciela dóbr w Stryszowie (powiat Wadowice),

16. Adama Finka, właściciela dóbr Komorniki (powiat Wieliczka),

17. Alfonsa Klapsię, arcyksiążęcego zarządcę dóbr w Sporyszu (pow. Żywiec).

b) Z zawodu leśnictwa:

1. Władysława Drezińskiego, leśniczego w Płokach (pow. Chrzanów),

2. Franciszka Reicharda de Reichardsperg dyrektora lasów ordynacyi Łańcuckiej w Dąbrówkach (pow. Łańcut),

3. Michała Kabiąka, lustratora lasów w Nowym Targu,

4. Józefa Błażyńskiego, nadleśniczego w Borku brzeźnickim (pow. Ropczyce),

5. Jana Pospisila, leśniczego w Stalach (pow. Tarnobrzeg),

6. Franciszka Panera, nadleśniczego w Wierzchosławicach (pow. Tarnów),

7. Stanisława Rossowskiego, nadleśniczego w Suchej (pow. Żywiec),

8. Karola Gostyńskiego, dzierżawcę dóbr Potok (pow. Krosno),

c) Z zawodu budownictwa i inżynieryi:

1. Jana Matusińskiego, budowniczego w Krakowie,

2. Adama Boznańskiego, budowniczego w Krakowie,

3. Jana Rochackiego, budowniczego w Przeworsku,

4. Juliusza Miszkego, autor. inżyniera cyw. w Nowym Sączu,

5. Walentego Gradzińskiego, właściciela dóbr w Gumniskach (pow. Ropczyce),

6. Władysława Rippera, inżyniera Wydziału powiatowego w Wadowicach).

d) Z zawodu fabrykantów:

1. Maksymiliana Schmeję, właściciela fabryki w Białej,

2. Michała Rossknechta, dyrektora browaru w Okocimie (pow. Brzesko),

e) Z zawodu górnictwa:

1. Ferdynanda Jastrzębskiego, c. k. nadkomisarza górniczego w Jaśle,

2. Adolfa Zaliwskiego, zarządcę kopalni węgla w Tenczyku (pow. Chrzanów).

Kraków, dnia 28. grudnia 1901.

L. cz. Dz. hip. 2526/1 (163)

Nieobecnej Blinie Schauer, właścicielce realności, przedtem w Kołomyi, ma być doręczona uchwała c. k. Sądu powiatowego w Kołomyi z 13. marca 1901 l. cz. E. 658/00 (11) zezwalająca na oddanie nabywcy Wolfowi Sturmowi posiadania realności wyk. hip. l. 314/I., ks. gr. m. Kołomyi na intabulacyę prawa własności tejże realności, na rzecz nabywcy i na wykreślenie wszystkich na tej realności wpisanych adnotacyi — tudzież zarządzenie wykonawcze tutejszego sądu z dnia 31. marca 1901 l. cz. 701 l względnie wymienionych wpisów hipotecznych.

Kuratorem nieobecnej mianuje się adw. dra Dudykiewicza w Kołomyi, który zastępywać ma nieobecną, dopóki się w Sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Kołomyja, dnia 31. października 1901.

L. cz. T. 10/01 (1) (10.751)

C. k. Sąd obwodowy wzywa niewiadomego posiadacza zaginionego wekslu z daty Sambor dnia 21. września 1900 na 290 kor. opiewającego w 6 miesięcy od daty płatnego przez Annę Kasij w Babinie akceptowanego ażeby w przeciągu 45 dni przedłożył Sądowi odnośny weksel, inaczej tenże za pozbawiony mocy prawnej uznanym będzie.

C. k. sąd obwodowy, Oddział V.

Sambor, dnia 25. listopada 1901.

L. cz. E. 4552/1 (4) (10.765)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie zezwolił na egzekucyę przez przymusowy zarząd realności objętych whl. 221 i 226 gminy Pacyków, oraz fabryki dla destylacyi drzewa w Wygodzie, prowadzonej pod firmą „Pierwsze galicyjskie akcyjne Towarzystwo dla destylacyi drzewa w likwidacyi we Lwowie, Zakład we Wygodzie“.

Przymusowym zarządcą zamianowany c. k. emerytowany kapitan Józef Swoboda we Wygodzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Dolina, dnia 18. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 1161/1 (1) (10.756)

Przeciw Berlowi Dillerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez c. k. uprz. austryacki Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu we Lwowie, pozew o zapłacenie sumy wekslowej 500 K. Na podstawie pozwu wydano dnia 16. grudnia 1901 l. cz. Cw. 1161/1 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Berla Dillera, ustanawia się Pana adw. dra Spindlera w Samborze.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. k. sąd obwodowy, Oddział II.

Sambor, dnia 16. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 1177/1 (1) (10.754)

Przeciw Mechlowi Teitelbaumowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Manesa Holzmanna pozew o zapłacenie sum wekslowych 2000 K, 200 K, 200 K, 300 K i 1400 K. Na podstawie pozwu wydano dnia 18. grudnia 1901 l. cz. Cw. 1177/1 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Mechla Teitelbauma, ustanawia się pana adw. dra Budzynowskiego w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Sambor, dnia 18. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 1137 1 (1) (10.753)

Przeciw Berlowi Dillerowi którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Mojżesza Königa kupca w Samborze pozew o zapłacenie sumy wekslowej 300 kor.

Na podstawie pozwu wydano dnia 16. grudnia 1991 leży Cw. 1137/1 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Berla Dillera ustanawia się Pana Dr. Aleksandrowicza adw. w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie porwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. sąd obwodowy, Oddział II.

Sambor, dnia 16. grudnia 1901.

L. cz. 485.

Obwieszczenie.

Przeciętna cena targowa mięsa wieprzowego za miesiąc grudzień 1901 r. mająca służyć po myśli ces. rozporządzenia z dnia 15. września 1900 Dz. p. p. N. 154 za podstawę do wymiaru odszkodowania ze Skarbu Państwa za świnie rzeźne (Schlachtschweine) wybite na podstawie powołanego rozporządzenia w miesiącu styczniu r. 1902 wynosi 87 h za kilogram.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Lwów, dnia 6. stycznia 1902.

L. cz. 1653/01 (160)
Wydział Krakowskiej Izby adwokackiej ogłasza, że dr. Henryk Jan Hanasiewicz wpisany został z dniem 1. stycznia 1902 na listę adwokatów z siedzibą w Rzeszowie.

Kraków, dnia 21. grudnia 1901.

L. cz. C. III. 1/2 (1) (131)
Przeciw Franciszkowi Stusowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. Sądu powiatowego w Brzesku przez Jakóba Zydronia jako kuratora Kazimierza Paciaka pozew o uznanie prawa własności realności lwh. 213 w Okocimie i zaintabulowanie powoda za właściciela tejże.

Na podstawie pozwu wyznaczonym został do ustnej rozprawy termin na dzień 10. lutego 1902.

Celem strzeżenia praw Franciszka Stusa ustanawia się pana Jana Sukiennika w Okocimie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Franciszka Stusa w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.

Brzesko, dnia 3. stycznia 1902.

L. cz. Cw. 1754/01 (1) (10.885)
Przeciw nieobecnemu Mendlowi Steinowi, kupcowi przedtem Tuchowie, wniósł Mozes Feiwel przez adw. dra Jakóba Parisera w Tarnowie skargę o 671 K 70 h zpn.

Na podstawie tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 24. grudnia 1901 Cw. 1754/01 (1). Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dra Finka w Tarnowie będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V.

Tarnów, dnia 24. grudnia 1901.

L. cz. Cw. 361/1 (2) (10.877)
Przeciw Władysławowi Kudasowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Wadowicach przez Maurycego Münza z Choczni pozew wekslowy o 1038 K 20 h.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty dnia 5. listopada 1901 l. cz Cw. 361/1 (1).

Celem strzeżenia praw Władysława Kudasa ustanawia się dra Bolesława Mikiewicza, adwokata w Wadowicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Władysława Kudasa w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 14. grudnia 1901.

Doniesienia prywatne.

L. 2071 (91 2—3)

Rozpisanie dostawy.

Dla przestrzeni Lwów-Sambor, t. j. części linii kolejowej Lwów-Sambor-Granica węgierska oddana będzie w drodze publicznej licytacyi dostawa żelaznych konstrukcyi mostowych, jakoteż żelaznych poręczy wraz z montowaniem

Dostawa obejmuje konstrukcye z dźwigarów nitowanych i kratowych w łącznej wadze 570 tonn, a względnie poręczy w łącznej długości 900 m.

Rozdanie nastąpi według cen jednostkowych za 100 kg., względnie za jeden metr bieżący poręczy.

Oferty (wolne od stempla) składać należy najpóźniej do dnia 31. stycznia 1902, 12 godziny w południe w biurze podpisanego c. k. kierownictwa budowy ul. Batorego 17/14, gdzie można przejrzeć także przepisy dotyczące wniesienia ofert, jakoteż i inne potrzebne załączniki i bliższe warunki dostawy.

Lwów, w styczniu 1902.

C. k. kierownictwo budowy dla linii kolejowej Lwów-Sambor-Granica węgierska.

(Za przedruk nie płaci się).

Ogłoszenie.

Niniejszem zapraszamy Członków Powiatowego Towarzystwa w Głogowie, Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką na

XVII. Ogólne Zgromadzenie

które odbędzie się w niedzielę dnia 2. lutego 1902 r. w gmachu Towarzystwa o godzinie 1-szej po południu z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachónków za rok 1901.
2. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej i wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za rok 1901.
3. Wnioski w sprawie rozdziału czystego zysku za rok 1901.
4. Wybór 5 członków Rady nadzorczej w miejsce ustępujących w myśl §. 25. statutu.
5. Wnioski Członków.

Głogów, dnia 10. stycznia 1902.

Rada nadzorcza Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Głogowie
Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Stanisław Jędrzejowicz prezes **Jan Kościuszko** sekretarz.

Ogólne Zgromadzenie

członków Towarzystwa zaliczkowego w Grybowie, Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką odbędzie się dnia 23. stycznia b. r. o godz. 3-ciej po południu w sali posiedzeń Rady miejskiej.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z rachunków i czynności za rok 1901.
2. Wniosek komisyi rewizyjnej na udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Rozdział czystego zysku.
4. Zatwierdzenie wyboru dwóch członków Dyrekcyi i jednego zastępcy.
5. Wybór Rady nadzorczej.
6. Wybór komisyi rewizyjnej
6. Wnioski członków.

Grybów, dnia 8. stycznia 1902.

Prezes Rady Nadzorczej: **Ks. Leon Tarsiński.**

„Bukowina“

Société anonyme Française de Pétrole en Bukowine et Galicie Capital Social 2,400 000 pouvant être porté á 3,400.000 Francs.

Le Conseil d'administration a l'honneur d'informer Ms. les actionnaires de la Société BUKOWINA qu' une assemblée générale extraordinaire aura lieu à Lille, Hotel de l'Europe, rue Basse Nr. 30. le Lundi 27. Janvier 1902 à 2 heures ½ de l'après midi.

Les possesseurs d'actions devront, à compter de a jour, jusqu' au 17. Janvier 1902 en effectuer le dépot contre récépissé:

1. Au Siége Siocial, 5 Rue de Stockholm à Paris;
2. Chez Ms Schnerb, Favier et Cie. 5 grand place à Lille;
3. Chez Ms. Malachowski et Buresz, avocats, Ulica Kościuszki Nr. 20 à Lemberg.

Ordre du jour:

1. Compte rendu des négociations avec les bénéficiaires de l'option.
2. Nouvelles propositions éventuelles.
3. Proposition de Liquidation, nomination de un ou plusieurs liquidateurs et fixation de leurs pouvoirs.
4. Reconstitution éventuelle.
5. Nomination de nouveaux Administrateurs et Commissaires de surveillance.

Le Président du Conseil d'administration.

Leon Reveilhac.

Do naszych Czytelników!

W ciągu czterdziestu letniego przeszło istnienia, **TYGODNIK ILLUSTROWANY** zaznaczył wyraźnie, czem jest i czem być pragnie. Dlatego powtarzanie w prospekcie ogólnego programu pisma uważamy za zbyteczne.

Wolimy natomiast pomówić o praktycznych ulepszeniach, które zaprowadzimy

Przedewszystkiem dążymy do tego, żeby skupić dokoła redakcyi naszej najwybitniejsze siły literackie i artystyczne.

Dzięki temu, nasza teka redakcyjna jest zapełniona utworami pierwszorzędnych talentów współczesnych.

Nowy rok rozpoczynamy powieścią **ELIZY ORZESZKOWEJ** p. t.

„Anastazya"

z illustracyami Tetmajera, Stasiaka, Batowskiego, Sawiczewskiego, Alchimowicza, Dębickiego, Zarembskiego, Gorskiego.

W dziale beletystrycznym pomieścimy także STEFANA ŻEROMSKIEGO większą powieść

POPIOŁY,

WŁADYSŁAWA REYMONTA

CHŁOPI,

prace Maryi Konopnickiej, Adama Krechowieckiego, Kazimierza Tetmajera i Stanisława Przybyszewskiego.

Cykl nowel GABRYELI ZAPOLSKIEJ p. t.:

Modlitwa pańska,

nowelę ADOLFA DYGASIŃSKIEGO

CHAM,

BOLESŁAWA PRUSA cykl utworów

DZIWNE POWIEŚCI,

możemy również zapewnić czytelników, że

Henryk Sienkiewicz

obiecał dać tygodnikowi najpierwszą wielką **swoją powieść, której akcya rozgrywać się będzie w epoce Napoleońskiej.** Illustracye do tego utworu wykona

WOJCIECH KOSSAK.

Prócz tego, jak w latach ubiegłych, każdy prenumerator Tygodnika będzie otrzymywał nadal, co mi siąc bezpłatnie tom czyli rocznie

12 tomów Pism Sienkiewicza bez żadnej dopłaty, ani za książki, ani za ich przesyłkę.

W roku bieżącym daliśmy między innemi „QUO VADIS", w latach przyszłych, na żądanie ogólne pomieścimy w dodatkach Trylogię, zaczynając od

„OGNIEM I MIECZEM"

ozdobionem 24 illustracyami ANTONIEGO PIOTROWSKIEGO.

Będzie to pierwsze u nas illustrowane wydanie tej wspaniałej epopei wojennej.

Prócz „Ogniem i mieczem" damy także szereg nowel: „Żórawie", „Sen", „Muszę wypocząć", „Na Olimpie", „Na jasnym brzegu", oraz zbiór pomniejszych utworów literackich **Sienkiewicza**, nieobjętych dotychczas żadnem wydaniem zbiorowem.

Tym sposobem wydanie nasze dzieł Sienkiewicza będzie najzupełniejszem ze wszystkich dotychczasowych wydań.

Obok dzieł SIENKIEWICZA dołączymy **dodatek powieściowy** a rozpoczniemy rok nowy głośną powieścią **Piotra Coulevain'a**

„Ewa zwycięska".

W dziale poezyi drukować będziemy utwory Kazimierza Glińskiego, Wiktora Gomulickiego, Jana Kasprowicza, Maryi Konopnickiej, Orkana, Or-Ota, Selima, Staffa. Kazimierza Tetmajera i w. i.

Bogaty dział społeczno-informacyjny ze szczególniejszem uwzględnieniem wiadomości ze Lwowa, Krakowa i Galicyi uzupełniamy przez rozszerzenie rubryki

odkryć i wynalazków

z illustracyami.

W dziale „Artykuły wstępne" mamy zapewnione współpracownictwo Dr. Juliana Ochorowicza, Bolesława Lutomskiego, Dr. Bieńkowskiego Adama, Stanisława Szczutowskiego, Kazimierza Rakowskiego, Bolesława Koskowskiego, Władysława Rabskiego, Jana Steckiego, oraz wielu innych publicystów.

W rubryce „**Sylwetki galicyjskie**", warszawskie, prowincyonalne i poznańskie, zjawi się niezmiernie interesujący

PAMIĘTNIK SZCZEPANIKA.

Dział **historyczny** zawierać będzie interesujące prace: Rawity Gawrońskiego, prof. dr. J. Hecka, Adama Szelągowskiego, dr. Klemensa Bąkowskiego, Aleksandra Kraushara, Władysława Mickiewicza.

Wszystkie bogato illustrowane.

W dziale **krytyki literackiej i artystycznej** pomieścimy: studyum Stanisława Witkiewicza p. t. **„ODRODZENIE"**, traktujące o stylu polskim i sztuce ozdabiania życia, oraz rzecz polemiczną tegoż autora o prądach i kierunkach estetycznych.

W dziale **artystycznym** wprowadzamy stałą rubrykę poświęconą

SZTUCE STOSOWANEJ.

Prócz tego mamy zapewnione stałe współpracownictwo: Wład. Bogusławskiego, Piotra Chmielowskiego, Ignacego Chrzanowskiego, Władysława Jabłonowskiego, Józefa Kallenbacha, Edwarda Lubowskiego, Ignacego Matuszewskiego, T. Wierzbowskiego i w. in.

Niezależnie od tego będziemy w dalszym ciągu śledzili uważnie ruch artystyczny w kraju i za granicą, pomieszczając reprodukcye wszystkich wybitnieiszych utworów sztuki.

Zmieniamy dotychczasowy nasz papier na znacznie droższy i lepszy, co wpłynie bardzo dodatnio na stronę zewnętrzną illustracyi.

W najbliższym czasie pomieścimy szereg rysunków do

„QUO VADIS?"

wykonanych przez Piotra Stachiewicza, według studyów robionych w Rzymie.

Niezależnie od kolorowych reprodukcyi, dawanych w tekście pisma, zamierzamy ofiarować wszystkim naszym prenumeratorom jako

Premium nadzwyczajne

wspaniałą, a nigdzie dotychczas niewystawioną kompozycyę

KAZIMIERZA ALCHIMOWICZA

p. t.

„Nad grobem Robaka"

(Jacka Soplicy)

odbitą kolorami na grubym welinie.

Niezależnie od wymienionych w prospekcie 12 tomów Dzieł Sienkiewicza oraz innych dodatków dołączanych BEZPŁATNIE dla wszystkich prenumeratorów naszego pisma będziemy mogli w r. p., w porozumieniu z księgarnią Gebethnera i Wolffa, dostarczyć naszym prenumeratorom

po cenie znacznie zniżonej znakomitego dzieła historycznego J. I. KRASZEWSKIEGO p. t.:

Polska w czasie trzech rozbiorów

(1772—1799) (Studyum do historyi ducha i obyczaju).

Przedpłatę na „Polskę w czasie trzech rozbiorów" przyjmują razem z przedpłatą na „Tygodnik illustrowany" wszystkie znaczniejsze księgarnie i kantory pism.

Dzieło to, oparte na studyach źródłowych a nieznane dotychczas naszej publiczności, daje żywy i plastyczny obraz jednej z najciekawszych epok dziejowych naszego kraju, i bogate jest w szczegóły anegdotyczno-instrukcyjne. Będzie ono poprzedzone przedmową i uzupełnione objaśnieniami znakomitego znawcy XVIII. wieku **profesora Szymona Askenazego**, autora „Dwóch stuleci". — Pomnikowa ta praca Kraszewskiego, objętości około 100 arkuszy druku w formacie wielkiej 8-ki, wyjdzie z druku w wydaniu wytwornem, illustrowanem co najmniej 200 scenami, portretami wybitnych osobistości, podobiznami i t. p., według współczesnych sztychów, rysunków, obrazów i dokumentów. — Zebraniem działu illustracyjnego do „Polski w trzech rozbiorach" zajęła się Redakcya TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO, przy współudziale swego współpracownika, znanego badacza dziejowego **Aleksandra Kraushara**. — **Tom I. „Polski w czasie trzech rozbiorów" wyjdzie w marcu r. 1902, a następne dwa tomy ukażą się w ciągu roku 1902.** — Prenumeratorowie TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO mogą nabywać całkowite dzieło J. I. Kraszewskiego „Polska w czasie trzech rozbiorów" w **3 tomach** za

wyjątkowo zniżoną cenę 18 kor. bez oprawy, w oprawie 25 kor. 50 hal.

Cena księgarska tego dzieła wynosić będzie 36 kor., a w oprawie 45 kor.

Redaktor: Dr. JÓZEF WOLFF. **Wydawcy: GEBETHNER i WOLFF.**

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 527. (Zarządca Wł. J. Weber) Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.